

የሉቃስ ወንጌል

፩፡፩ በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ከአብያ ክፍል የሆነ ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ፤ ሚስቱም ከአርን ልጆች ነበረች። ሰሞዋም ኤልሳቤጥ ነበረ። ፩ ሁለቱም በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሄዱ በእግዚአብሔር ፊት ጸድቃን ነበሩ። ፪ ኤልሳቤጥም መካን ነበረችና ልጅ አልነበራቸውም፤ ሁለቱም በዕድሜያቸው አርጅተው ነበር። ፫ እርሱም በክፍሉ ተራ በእግዚአብሔር ፊት ሲያገለግል፣ ፬ አንደኛ ካህናት ሥርዓት ወደ ጌታ ቤተ መቅደስ ገብቶ ለማጠን ዕጣ ደረሰበት። ፭ በዕጣንም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ ቆመው ይጸልዩ ነበር። ፮ የጌታም መልአክ በዕጣኑ መሠዊያ ቀኝ ቆሞ ታየው። ፯ ዘካርያስም ባየው ጊዜ ደነገጠ፣ ፍርሃትም ወደቀበት። ፰ መልአኩም እንዲህ አለው። ዘካርያስ ሆይ፣ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ ሚስትህ ኤልሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች። ስሙንም የሕንስ ትለዋለህ። ፱ ደስታና ተድላም ይሆንልሃል። በመወለዱም ብዙዎች ደስ ይላቸዋል። ፲ በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና፣ የወይን ጠጅና የሚያስክር መጠጥ አይጠጣም፤ ገናም በእናቱ ማኅፀን ሳለ መንፈስ ቅዱስ ይሞላበታል፤ ፲፩ ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳል። ፲፪ እርሱም የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያሰናዳ፣ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጸድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል። ፲፫ ዘካርያስም መልአኩን። እኔ ሽማግሌ ነኝ ምስቱም በዕድሜዋ አርጅታለችና ይህን በምን አውቃለሁ? አለው። ፲፬ መልአኩም መልሶ። እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ፣ እንድናገርህም ይህችንም የምሥራች እንድስብክልህ ተልኬ ነበር፤ ፳ እነሆም፣ በጊዜው የሚፈጸመውን ቃሌን ሰላላመንህ፣ ይህ ነገር እስከሚሆን ቀን ድረስ ዲዳ ትሆናለህ መናገርም አትችልም አለው። ፳፩ ሕዝቡም ዘካርያስን ይጠብቁት ነበር፤ በቤተ መቅደስም ውስጥ ስለ ዘገየ ይደነቁ ነበር። ፳፪ በወጣም ጊዜ ሊነግራቸው አልቻለም፣ በቤተ መቅደስም ራእይ እንዳየ አስተዋለ፤ እርሱም ይጠቅሳቸው ነበር፤ ድዳም ሆኖ ኖረ። ፳፫ የማገልገሉም

ወራት ሲፈጸም ወደ ቤቱ ሄደ። ፳፬-፳፮ በሰድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ። ፳፯ ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጩኝ ወደ አንዲት ድንግል ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ። የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ። ፳፰ መልአኩም ወደ እርሰዋ ገብቶ። ደስ ይበልሽ። ጸጋ የሞላብሽ ሆይ። ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት። ፳፱ እርሰዋም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ በጣም ደነገጠችና። ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች። ፴ መልአኩም እንዲህ አላት። ማርያም ሆይ። በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሻልና አትፍሪ። ፴፩ እነሆም። ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ። ሰሙንም ኢየሱስ ትዩዋለሽ። ፴፪ እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል። ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤ ፴፫ በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሣል። ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም። ፴፬ ማርያምም መልአኩን። ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል? አለችው። ፴፭ መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት። መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል። የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል። ፴፮ እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ። እርሰዋ ደግሞ በእርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች። ለእርሰዋም መካን ትባል ለነበረችው ይህ ሰድስተኛ ወር ነው፤ ፴፯ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና። ፴፰ ማርያምም። እነሆኝ የጌታ ባሪያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች። መልአኩም ከእርሰዋ ሄደ። ፴፱ ማርያምም በዚያ ወራት ተነሥታ ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች። ፵ ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመቻት። ፵፩ ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፀንሱ በማሳፀንዋ ውስጥ ዘለለ፤ በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ ሞላባት። ፵፪ በታላቅ ድምፅም ጮኻ እንዲህ አለች። አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ። የማሳፀንሽም ፍሪ የተባረከ ነው። ፵፫ የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል? ፵፬ እነሆ። የሰላምታሽ ድምጽ በጀርዬ በመጣ ጊዜ ፀንሱ በማሳፀኔ በደስታ ዘሎክልና። ፵፭ ከጌታ፤ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብፅዕት ናት። ፵፮ ማርያምም እንዲህ አለች። ፵፯ ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች። መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች፤ ፵፰ የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና።

እነሆም፡ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤ ፵፱ ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው። ፶ ምሕረቱም ለሚፈሩት እስከ ትውልድና ትውልድ ይኖራል። ፶፩ በክንዱ ኃይል አድርጎአል፤ ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአል፤ ፶፪ ገዥዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፤ ትሑታንንም ከፍ አድርጎአል፤ ፶፫ የተራቡትን በበጎ ነገር አጥግቦአል፤ ባለ ጠጎችንም ባደአቸውን ሰዶአቸዋል። ፶፬-፶፭ ማርያምም ሦስት ወር የሚያህል በእርሰዋ ዘንድ ተቀመጠች ወደ ቤትዋም ተመለሰች። ፶፮ የኤልሳቤጥም የመውለጃዋ ጊዜ ደረሰ፡ ወንድ ልጅም ወለደች። ፶፯ ጎረቤቶችዋም ዘመዶችዋም ጌታ ምሕረቱን እንደገነነላት ሰምተው ከእርሰዋ ጋር ደስ አላቸው። ፶፱ በሰምንተኛውም ቀን ሕፃኑን ለገርዙት መጡ፡ በአባቱም ስም ዘካርያስ ሊሉት ወደዱ። ፳ እናቱ ግን መልሳ። አይሆንም፡ የሐንሰ ይባል እንጂ አለች። ፳፩ እነርሱም፡ ከወገንሽ ማንም በዚህ ስም የተጠራ የለም አሉአት። ፳፪ አባቱንም ማን ሊባል እንዲወድ ጠቀሱት። ፳፫ ብራናም ለምኖ። ስሙ የሐንሰ ነው ብሎ ጻፈ። ሁሉም አደነቁ። ፳፬ ያንጊዜም አፋ ተከፈተ መላሱም ተፈታ እግዚአብሔርንም እየባረከ ተናገረ። ፳፭ ለጎረቤቶቻቸውም ሁሉ ፍርሃት ሆነ፤ ይህም ሁሉ ነገር በይሁዳ በተራራማው አገር ሁሉ ተወራ፤ ፳፮ የሰሙትም ሁሉ። እንኪያ ይህ ሕፃን ምን ይሆን? እያሉ በልባቸው አኖሩት፤ የጌታ እጅ ከእርሱ ጋር ነበረችና። ፳፯ አባቱ ዘካርያስም መንፈስ ቅዱስ ሞላበትና ትንቢት ተናገረ እንዲህም አለ። ፳፰ የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ፤ ጌብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጎአልና፤ ፳፱-፴፩ ማዳኑም ከወደረኞቻችንና ከሚጠሉን ሁሉ እጅ ነው፤ ፴፪-፴፮ ደግሞም አንተ ሕፃን ሆይ፡ የልዑል ነቢይ ትባላለህ፡ መንገዱን ልትጠርግ በጌታ ፊት ትሄዳለህና፤ ፴፯ እንደዚህም የኃጢአታቸው ሰርየት የሆነውን የመዳን እውቀት ለሕዝቡ ትሰጣለህ፤ ፴፰ ይህም ከላይ የመጣ ብርሃን በጌብኝበት በአምላካችን ምሕረትና ርኅራኄ ምክንያት ነው፤ ፴፱ ብርሃኑም በጨለማና በሞት ጥላ ተቀምጠው ላሉት ያበራል እግሮቻችንንም በሰላም መንገድ ያቀናል። ፵ ሕፃኑም አደገ በመንፈስም ጠነከረ፡ ለእስራኤልም እስከ ታየበት ቀን ድረስ በምድረ በዳ ኖረ።

፪

፩ በዚያም ወራት ዓለሙ ሁሉ እንዲጻፍ ከእውግስጦስ ቄሣር

ትእዛዝ ወጣች። ፪ ቄሪኔዎስ በሶርያ አገር ገዥ በነበረ ጊዜ ይህ የመጀመሪያ ጽሕፈት ሆነ። ፫ ሁሉም እያንዳንዱ ይጻፍ ዘንድ ወደ ከተማው ሄደ። ፬-፮ በዚያም ሳሉ የመውለጃዎ ወራት ደረሰ። ፯ የበኩር ልጅዎንም ወለደች። በመጠቅለያም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማደሪያ ሰፍራ ስላልነበራቸው በግርግም አስተኛችው። ፰ በዚያም ምድር መንጋቸውን በሌሊት ሲጠብቁ በሜዳ ያደሩ እረኞች ነበሩ። ፱ እነሆም፣ የጌታ መልአክ ወደ እነርሱ ቀረበ የጌታ ክብርም በዙሪያቸው አበራ። ታላቅ ፍርሃትም ፈሩ። ፲ መልአኩም እንዲህ አላቸው። እነሆ፣ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ፤ ፲፩ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋል። ፲፪ ይህም ምልክት ይሆንላችኋል፤ ሕፃን ተጠቅልሎ በግርግምም ተኝቶ ታገኛላችሁ። ፲፫ ድንገትም ብዙ የሰማይ ሠራዊት ከመልአኩ ጋር ነበሩ። እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ። ፲፬ ክብር ለእግዚአብሔር በእርያም ይሁን ሰላምም በምድር ለሰውም በጎ ፈቃድ አሉ። ፲፭ መላእክትም ከእነርሱ ተለይተው ወደ ሰማይ በወጡ ጊዜ፣ እረኞቹ እርስ በርሳቸው። እንግዲህ እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሂድ እግዚአብሔርንም የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ ተባባሉ። ፲፮ ፈጥነውም መጡ ማርያምንና ዮሴፍን ሕፃኑንም በግርግም ተኝቶ አገኙ። ፲፯ አይተውም ስለዚህ ሕፃን የተነገረላቸውን ነገር ገለጡ። ፲፰ የሰሙትን ሁሉ እረኞቹ በነገሩአቸው ነገር አደነቁ፤ ፲፱ ማርያም ግን ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ እያሰበች ትጠብቀው ነበር። ፳ እረኞችም እንደ ተባለላቸው ስለ ሰሙትና ስላዩት ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያከበሩ ተመለሱ። ፳፩ ለገርዘት ሰምንት ቀን በሞላ ጊዜ፣ በማኅፀን ሳይረገዝ በመልአኩ እንደ ተባለ፣ ሰሙ ኢየሱስ ተብሎ ተጠራ። ፳፪ እነሆም፣ በኢየሩሳሌም ሰምዖን የሚባል ሰው ነበረ፣ ይህም ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር፤ ጳውሎስ ትጉህም ነበረ፣ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበረ። ፳፮ በጌታም የተቀባውን ሳያይ ሞትን እንዳያይ በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ ነበር። ፳፯ በመንፈስም ወደ መቅደስ ወጣ፤ ወላጆቹም እንደ ሕት ልማድ ያደርጉለት ዘንድ ሕፃኑን ኢየሱስን በአስገቡት ጊዜ፣ ፳፰ እርሱ ደግሞ ተቀብሎ አቀፈው እግዚአብሔርንም እየባረከ እንዲህ አለ። ፳፱ ጌታ ሆይ፣ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ፤ ፴-፴፪ ይህም ለአሕዛብ ሁሉን የሚገልጥ

ብርሃን ለሕዝብህም ለእስራኤል ክብር ነው። ፴፫ ዮሴፍና እናቱም ስለ እርሱ በተባለው ነገር ይደነቁ ነበር። ፴፬-፴፮ ከእስር ወገንም የምትሆን የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል እንዲት ነቢይት ነበረች፤ እርሷም ከድንግልናዋ ጀምሮ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች፤ ፴፯ እርሷም ሰማኒያ አራት ዓመት ያህል መበለት ሆና በጣም አርጅታ ነበር፤ በጾምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር። ፴፰ በዚያችም ሰዓት ቀርባ እግዚአብሔርን አመሰገነች፤ የኢየሩሳሌምንም ቤዛ ለሚጠባበቁ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር። ፴፱ ሁሉንም እንደ ጌታ ሕግ ከፈጸሙ በኋላ፣ ወደ ገሊላ ወደ ከተማቸው ወደ ናዝሬት ተመለሱ። ፵ ሕፃኑም አደገ፣ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ። ፵፩ ወላጆቹም በያመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ነበር። ፵፪ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ፣ እንደ በዓሉ ሥርዓት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ፤ ፵፫ ቀናቹንም ከፈጸሙ በኋላ፣ ሲመለሱ ብላቴናው ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር፣ ዮሴፍም እናቱም አላወቁም ነበር። ፵፬ ከመንገደኞች ጋር የነበረ ስለ መሰላቸው የአንድ ቀን መንገድ ሄዱ፣ ከዘመዶቻቸውም ከሚያውቋቸውም ዘንድ ፈለጉት፤ ፵፭ ባጡትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ፵፮ ከሦስት ቀንም በኋላ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውም ሲጠይቃቸውም በመቅደስ አገኙት፤ ፵፯ የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ተገረሙ። ፵፰ ባዩትም ጊዜ ተገረሙ፣ እናቱም። ልጄ ሆይ፣ ለምን እንዲህ አደረግህብን? እነሆ፣ አባትህና እኔ እየተጨነቅን ስንፈልግህ ነበርን አለችው። ፵፱ እርሱም። ስለ ምን ፈለጋችሁኝ? በአባቴ ቤት እሆን ዘንድ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን? አላቸው። ፶ እነርሱም የተናገራቸውን ነገር አላስተዋሉም። ፶፩ ከእነርሱም ጋር ወርዶ ወደ ናዝሬት መጣ፣ ይታዘዝላቸውም ነበር። እናቱም ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ ትጠብቀው ነበር። ፶፪ ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር።

፫

፩ ጢባርዮስ ቄሣርም በነገሠ በአሥራ አምስተኛይቱ ዓመት፣ ጳጳሳዊው ጲላጦስም በይሁዳ ሲገዛ፣ ሄሮድስም በገሊላ የአራተኛው ክፍል ገዥ፣ ወንድሙ ፊልጶስም በኢጡርያስ

በጥራትኒደስም አገር የአራተኛው ክፍል ገዥ፣ ሊሳኒዮስም በሳቢላኒስ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሆነው ሳሉ። ፪ ሐናና ቀያፋም ሊቃነ ካህናት ሳሉ፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘካርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ በሞድረ በዳ መጣ። ፫-፯ ስለዚህ ከእርሱ ሊጠመቁ ለወጡት ሕዝብ እንዲህ ይላቸው ነበር። እናንተ የእፋኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቊጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ? ፳ እንግዲህ ለንሰሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን ማለትን አትጀምሩ፤ ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር እንዲችል አላችኋለሁ። ፵ አሁን ምሳር ደግሞ በዛሬች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። ፲ ሕዝቡም። እንግዲህ ምን እናድርግ? ብለው ይጠይቁት ነበር። ፲፪ መልሶም። ሁለት ልብስ ያለው ለሌለው ያካፍል፣ ምግብም ያለው እንዲሁ ያድርግ ይል ነበር። ፲፫ ቀራጮችም ደግሞ ሊጠመቁ መጥተው። መምህር ሆይ፣ ምን እናድርግ? አሉት። ፲፫ ከታዘዘላችሁ አብልጣችሁ አትውሰዱ አላቸው። ፲፬ ጭፍሮችም ደግሞ። እኛ ደግሞ ምን እናድርግ? ብለው ይጠይቁት ነበር። እርሱም። በማንም ግፍ አትሥሩ ማንንም በሐሰት አትክሰሱ፣ ደመወዛችሁም ይብቃችሁ አላቸው። ፲፭ ሕዝቡም ሲጠብቁ ሳሉ ሁሉም በልባቸው ስለ ዮሐንስ። ይህ ክርስቶስ ይሆንን? ብለው ሲያስቡ ነበር። ፲፮ ዮሐንስ መልሶ። እኔስ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን የጫማውን ጠፍር መፍታት ከማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ ይመጣል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል፤ ፲፯ መንሹም በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፣ ስንዴውንም በጎተራው ይከታል፣ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል አላቸው። ፲፰ ስለዚህ ሕዝቡን በብዙ ሌላ ምክር እየመከራቸው ወንጌልን ይሰብክላቸው ነበር። ፲፱ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ ግን፣ ስለ ሄሮድያዳ ስለ ወንድሙ ስለ ፊልጶስ ሚስትና ሄሮድስ ሰላደረገው ሌላ ክፋት ሁሉ ዮሐንስ ስለ ገሠጸው፣ ፳ ይህን ደግሞ ከሁሉ በላይ ጨምሮ ዮሐንስን በወሳኒ አገባው። ፳፩ ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ኢየሱስ ደግሞ ተጠመቁ። ሲጸልይም ሰማይ ተከፈተ፣ ፳፪ መንፈስ ቅዱስም በአካል መልክ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ወረደ፤ የምወድህ ልጄ እንተ ነህ፣ በእንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅም ከሰማይ መጣ። ፳፫ ኢየሱስም ሊያስተምር ሲጀምር ዕድሜው

ሠላሳ ዓመት ያህል ሆኖት ነበር እንደመሰላቸው የዮሴፍ ልጅ ሆኖ፣ የኤሊ ልጅ፣ ፳፬ የማቲ ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣ የሚልኪ ልጅ፣ ፳፭ የዮና ልጅ፣ የዮሴፍ ልጅ፣ የማታትዩ ልጅ፣ የአሞጽ ልጅ፣ የናሆም ልጅ፣ የኤሲለም ልጅ ፳፮ የናጌ ልጅ፣ የማአት ልጅ፣ የማታትዩ ልጅ የሴሜይ ልጅ፣ የዮሴፍ ልጅ፣ ፳፯ የዮዳ ልጅ፣ የዮናን ልጅ፣ የሬስ ልጅ፣ የዘሩባቤል ልጅ፣ የሰላትያል ልጅ፣ የኔሪ ልጅ፣ ፳፰ የሚልኪ ልጅ፣ የሐዲ ልጅ፣ የዮሳስ ልጅ፣ የቆሳም ልጅ፣ የኤልሞዳም ልጅ፣ የኤር ልጅ፣ ፳፱ የዮሴዕ ልጅ፣ የኤልዓዘር ልጅ የዮራም ልጅ፣ የማጣት ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣ ፴ የሰምዖን ልጅ፣ የይሁዳ ልጅ፣ የዮሴፍ ልጅ፣ ፴፩ የዮናን ልጅ፣ የኤልያቄም ልጅ፣ የሜልያ ልጅ፣ የማይናን ልጅ፣ የማጣት ልጅ፣ የናታን ልጅ ፴፪ የዳዊት ልጅ፣ የእሴይ ልጅ፣ የኢዮቤድ ልጅ፣ የቦዔዝ ልጅ፣ የሰልሞን ልጅ፣ ፴፫ የነአሶን ልጅ፣ የአሚናዳብ ልጅ፣ የአራም ልጅ፣ የአርኒ ልጅ፣ የኤሰርም ልጅ፣ ፴፬ የፋሬስ ልጅ፣ የይሁዳ ልጅ፣ የያዕቆብ ልጅ፣ የይስሐቅ ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ፣ የታራ ልጅ፣ ፴፭ የናኮር ልጅ፣ የሴሮህ ልጅ፣ የራጋው ልጅ፣ የፋሌቅ ልጅ፣ የአቤር ልጅ፣ የሳላ ልጅ፣ ፴፮ የቃይንም ልጅ፣ የአርፋክስድ ልጅ፣ የሴም ልጅ፣ የኖሳ ልጅ፣ የላሜህ ልጅ፣ ፴፯ የማቱሳል ልጅ፣ የሄኖክ ልጅ፣ የያሬድ ልጅ፣ ፴፰ የመላልኤል ልጅ፣ የቃይናን ልጅ፣ የሄኖስ ልጅ፣ የሴት ልጅ፣ የአዳም ልጅ፣ የእግዚአብሔር ልጅ።

፬

፩ ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ መልቶበት ከዮርዳኖስ ተመለሰ፣ በመንፈስም ወደ ሞድረ በዳ ተመርቶ፣ ፪ አርባ ቀን ከዲያብሎስ ተፈተነ። በነዚያም ቀኖች ምንም አልበላም፣ ከተጨረሱም በኋላ ተራቡ። ፫ ዲያብሎስም። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፣ ይህን ድንጋይ። እንጀራ ሆነ ብለህ እዘዝ አለው። ፬ ኢየሱስም። ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ብሎ መለሰለት። ፭ ዲያብሎስም ረጅም ወደ ሆነ ተራራ አውጥቶ የዓለምን መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው። ፮ ዲያብሎስም። ይህ ሥልጣን ሁሉ ክብራቸውም ለእኔ ተሰጥቶአል ለምወደውም ለማንም አስጠቀለሁና ለአንተ እስጥሃለሁ። ፯ ሰለዚህ አንተ በእኔ ፊት ብትሰግድ፣ ሁሉ ለአንተ ይሆናል አለው። ፰ ኢየሱስም መልሶ። ለጌታ ለአምላክህ ሰገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአል አለው። ፱-፲፪ ኢየሱስም

መልሱ። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎአል አለው።
 ፲፫ ዲያቢሎስም ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ እስከ ጊዜው
 ከእርሱ ተለየ። ፲፬ ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ
 ተመለሰ፤ ስለ እርሱም በዙሪያው ባለችው አገር ሁሉ ዝና ወጣ።
 ፲፭ እርሱም በምኩራባቸው ያስተምር፤ ሁሉም ያመሰግኑት ነበር።
 ፲፮ ወዲደገበትም ወደ ናዝሬት መጣ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት
 ቀን ወደ ምኩራብ ገባ፤ ሊያነብም ተነሣ። ፲፯-፳ መጽሐፉንም
 ጠቅልሎ ለአገልጋዩ ሰጠውና ተቀመጠ፤ በምኩራብም የነበሩት
 ሁሉ ትኩረት ብለው ይመለከቱት ነበር። ፳፩ እርሱም። ዛሬ ይህ
 መጽሐፍ በጆሮአችሁ ተፈጸመ ይላቸው ጀመር። ፳፪ ሁሉም
 ይመሰክሩለት ነበር ከአፋም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ
 እየተደነቁ። ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን? ይሉ ነበር።
 ፳፫ እርሱም። ያለ ጥርጥር ይህን ምሳሌ። ባለ መድኃኒት ሆይ፥
 ራስህን ፈውስ፤ በቅፍርናሆም እንዲደረግኸው የሰማነውን ሁሉ
 በዚህ በገዛ አገርህ ደግሞ እድርግ ትሉኛላችሁ አላቸው።
 ፳፬ እንዲህም አለ። እውነት እላችኋለሁ፤ ነቢይ በገዛ አገሩ
 ከቶ አይወደድም። ፳፭ ነገር ግን እውነት እላችኋለሁ፤ በኤልያስ
 ዘመን ሦስት ዓመት ከሰድስት ወር ሰማይ ተዘግቶ ሳለ
 በምድር ሁሉ ብርቱ ራብ በነበረ ጊዜ፤ በእስራኤል ብዙ
 መበለቶች ነበሩ። ፳፮ ኤልያስም በሲዶና አገር ወደላች ወደ
 ሰራጥታ ወደ አንዲት መበለት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዲቱ
 አልተላከም። ፳፯ በነቢዩ በኤልሳዕ ዘመንም በእስራኤል ብዙ
 ለምጻሞች ነበሩ፤ ከሶርያዊው ከነዕማን በቀር ከእነርሱ አንድ
 ሰንኳ አልነጻም። ፳፰ በምኩራብም የነበሩ ሁሉ ይህን ስምተው
 ቁጥጥረው፤ ተነሥተውም ከከተማ ወደ ውጭ አወጡት፤
 ፳፱ ይጥሉትም ዘንድ ከተማቸው ተሠርታባት ወደ ነበረች
 ወደ ተራራው አፋፍ ወሰዱት፤ ፴ እርሱ ግን በመካከላቸው
 አልፎ ሄደ። ፴፩ ወደ ገሊላ ከተማም ወደ ቅፍርናሆም
 ወረደ። በሰንበትም ያስተምራቸው ነበር፤ ፴፪ ቃሉ በሥልጣን
 ነበርና በትምህርቱ ተገረመ። ፴፫ በምኩራብም የርኩስ ጋኔን
 መንፈስ ያደረበት ሰው ነበረ፤ በታላቅ ድምፅም ጮኸ።
 ፴፬ ተው፤ የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፤ ከአንተ ጋር ምን አለን?
 ልታጠፋን መጣህን? ማን እንደ ሆንህ አውቁሃለሁ፤
 አንተ የእግዚአብሔር ቅዱሱ አለ። ፴፭ ኢየሱስም። ዝም በል
 ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው። ጋኔኑም በመካከላቸው ጥሎት
 ሳይገደው ከእርሱ ወጣ። ፴፮ ሁሉንም መደነቅ ያዛቸው፤
 እርስ በርሳቸውም። ይህ ቃል ምንድን ነው? በሥልጣንና

በኃይል ርኩሳን መናፍሰትን ያዘዛልና፤ ይወጡማል ብለው ተነጋገሩ። ፴፯ ዘናም በዙሪያው ባለች አገር ወደ ሰፍራው ሁሉ ስለ እርሱ ወጣ። ፴፰ በምኩራብም ተነሥቶ ወደ ሰምዖን ቤት ገባ። የሰምዖንም አማት በብርቱ ንዳድ ታማ ነበር ስለ እርሰባም ለመኑት። ፴፱ በአጠገብባም ቆሞ ንዳዱን ገሠጸውና ለቀቃት፤ ያንጊዜውንም ተነሥታ አገለገለቻቸው። ፵ ፀሐይም በገባ ጊዜ በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙ በሽተኞችን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡአቸው፤ እርሱም በእያንዳቸው ላይ እጅን ጭፍ ፈወሳቸው። ፵፩ አጋንንትም ደግሞ። አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ እየጮኹም ከብዙዎች ይወጡ ነበር፤ ገሠጸቸውም ክርስቶስም እንደ ሆነ አውቀውት ነበርና እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም። ፵፪ በጸባም ጊዜ ወጥቶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ፤ ሕዝቡም ይፈልጉት ነበር፤ ወደ እርሱም መጡ። ከእነርሱም ተለይቶ እንዳይሄድ ሊከለክሉት ወደዱ። ፵፫ እርሱ ግን። ስለዚህ ተልኬአለሁና ለሌሎቹ ከተማዎች ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል እስብክ ዘንድ ይገባኛል አላቸው። ፵፬ በገሊላም ምኩራቦች ይሰብክ ነበር።

፮

፩ ሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል እየሰሙ ሲያስጠብቡት ሳሉ፤ እርሱ ራሱ በጌንሳሬጥ ባሕር ዳር ቆሞ ነበር፤ ፪ በባሕር ዳርም ቆመው የነበሩትን ሁለት ታንኳዎች አየ፤ ዓሣ አጥማጆች ግን ከእነርሱ ውስጥ ወጥተው መረቦቻቸውን ያጥቡ ነበር። ፫ ከታንኳዎቹም የሰምዖን ወደ ነበረች ወደ እንዲቱ ገብቶ ከምድር ጥቂት ፈቀቅ እንዲያደርጋት ለመነው፤ በታንኳይቱም ተቀምጦ ሕዝቡን ያስተምር ነበር። ፬ ነገሩንም ከጨረሰ በኋላ፤ ሰምዖንን። ወደ ጥልቁ ፈቀቅ በል መረቦቻችሁንም ለማጥመድ ጣሉ አለው። ፭ ሰምዖንም መልሶ። አቤቱ፣ ሌሊቱን ሁሉ አድረጎ ሰንደክም ምንም አልያዝንም፤ ነገር ግን በቃልህ መረቦቹን እጥላለሁ አለው። ፮ ይህንም ባደረጉ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓሣ ያዙ፤ መረቦቻቸውም ተቀደዱ። ፯ በሌላ ታንኳም የነበሩትን ጓደኞቻቸውን መጥተው እንዲያግዙአቸው ጠቀሱ፤ መጥተውም ሁለቱ ታንኳዎች እስኪሰጥሙ ድረስ ሞሉአቸው። ፰ ሰምዖን ጴጥሮስ ግን ባየ ጊዜ በኢየሱስ ጉልበት ላይ ወድቆ። ጌታ ሆይ፣ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ከኔ ተለይ አለው። ፱ ስላጠመዱት ዓሣ እርሱ ከእርሱ ጋርም የነበሩ ሁሉ

ተደንቀዋልና፤ ፲ እንዲሁም ደግሞ የሰምዖን ባልንጀሮች የነበሩ የዘብዳዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም ተደነቁ። ኢየሱስም ሰምዖንን። አትፍራ፤ ከእነግዲህ ወዲህ ሰውን የምታጠምድ ትሆናለህ አለው። ፲፪ ታንኳዎችንም ወደ ምድር አድርሰው ሁሉን ትተው ተከተሉት። ፲፫ ከከተማዎችም በእንዲቱ ሳለ፤ እነሆ፤ ለምጽ የሞላበት ሰው ነበረ፤ ኢየሱስንም አይቶ በፊቱ ወደቀና። ጌታ ሆይ፤ ብትወድስ፤ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው። ፲፬ እጅንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፤ ንጹ አለው፤ ወዲያውም ለምጹ ለቀቀው። ፲፭ እርሱም ለማንም እንዳይናገር አዘዘው፤ ነገር ግን። ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጻትህ ሙሴ እንዳዘዘ መሥዋዕት አቅርብ አለው። ፲፮ ወራው ግን አብዝቶ ወጣ፤ ብዙ ሕዝብም ሊሰሙትና ከደዌአቸው ሊፈወሱ ይሰበሰቡ ነበር፤ ፲፱ ነገር ግን እርሱ ወደ ምድረ በዳ ፈቀቅ ብሎ ይጸልይ ነበር። ፲፯ አንድ ቀንም ያስተምር ነበር፤ ከገሊላና ከይሁዳ መንደሮችም ሁሉ ከኢየሩሳሌምም መጥተው የነበሩ ፈሪሳውያንና የሕግ መምህራን ይቀመጡ ነበር፤ እርሱም እንዲፈውስ የጌታ ኃይል ሆነለት። ፲፳ እነሆም፤ አንድ ሽባ በአልጋ ተሸክመው አመጡ፤ አግብተውም በፊቱ ሊያኖሩት ይሹ ነበር። ፲፱ ስለ ሕዝቡም ብዛት እንዴት አድርገው እንዲያገቡት ሲያቅታቸው፤ ወደ ሰገነቱ ወጡ የጣራውንም ጡብ አሳልፈው በመካከል በኢየሱስ ፊት ከአልጋው አወረዱት። ፳ እምነታቸውንም አይቶ። አንተ ሰው፤ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ አለው። ፳፩ ጻፎችና ፈሪሳውያንም። ይህ የሚሳደብ ማን ነው? ከእንዲ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል? ብለው ያሰቡ ጀመር። ፳፪ ኢየሱስም አሳባቸውን እያወቀ መልሶ። በልባችሁ ምን ታስባላችሁ? ፳፫ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? ፳፬ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአት ሊያስተሰርይ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ብሎ፤ ሽባውን። አንተን እልሃለሁ፤ ነተሣ፤ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ አለው። ፳፭ በዚያን ጊዜም በፊታቸው ተነሣ፤ ተኝቶበትም የነበረውን ተሸክሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ሄደ። ፳፮ ሁሉንም መገረም ያዛቸው፤ እግዚአብሔርንም አመሰግነው። ዛሬስ ድንቅ ነገር አየን እያሉ ፍርሃት ሞላባቸው። ፳፯ ከዚህም በኋላ ወጥቶ ሌዊ የሚባል ቀራጭ በመቅረጫው ተቀምጦ

ተመለከተና። ተከተለኝ አለው። ፳፯ ሁሉንም ተወ፤ ተነሥቶም ተከተለው። ፳፰ ሌዊም በቤቱ ታላቅ ግብዣ አደረገለት፤ ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጠው የነበሩ ከቀራጮችና ከሌሎች ሰዎች ብዙ ሕዝብ ነበሩ። ፴ ፈሪሳውያንና ጳጳሾቻቸውም በደቀ መዛሙርቱ ላይ። ስለ ምን ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ትበላላችሁ ትጠጡማላችሁ? ብለው አንጐራጐሩ። ፴፩ ኢየሱስም መልሶ። ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤ ፴፪ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጳድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው። ፴፫ እነርሱም። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን ብዙ ይጠማሉ ጸሎትስ ስለ ምን ያደርጋሉ፤ ደግሞም የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንደዚሁ ያደርጋሉ፤ የእነተ ደቀ መዛሙርት ግን ይበላሉ ይጠጣሉም? አሉት። ፴፬ ኢየሱስም። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎችን ልታሰጠሙ ትችላላችሁን? ፴፭ ነገር ግን ወራት ይመጣል፤ ሙሽራውም ከእነርሱ ሲወሰድ ያንጊዜ፤ በዚያ ወራት ይጠማሉ አላቸው። ፴፮ ደግሞም ሞሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው። የአዲስ ልብስ እራፊ ባረጀ ልብስ ላይ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን አዲሱን ይቀደዋል ደግሞም አዲስ እራፊ ለአሮጌው አይሰማማውም። ፴፯ ባረጀ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን አዲሱ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ያፈነዳል፤ እርሱም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል። ፴፰ አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ማኖር ይገባል፤ ሁለቱም ይጠባበቃሉ። ፴፱ አሮጌ የወይን ጠጅ ሲጠጣ አዲሱን የሚሻ ማንም የለም፤ አሮጌው ይጣፍጣል ይላልና።

፮

፩ በሰንበትም በእርሻ መካከል ያልፍ ነበር ደቀ መዛሙርቱም እሸት ይቀጥፋ በእጃቸውም እያሹ ይበሉ ነበር። ፪ ከፈሪሳውያን ግን እንዳንደቹ። በሰንበት ሊያደርግ ያልተፈቀደውን ስለ ምን ታደርጋላችሁ? አሉአቸው። ፫-፩ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነው አላቸውም። ፮ በሌላው ሰንበትም ወደ ምኩራብ ገብቶ አስተማረ፤ በዚያም ቀኝ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ፯ ጳጳሾችና ፈሪሳውያንም መክሰሻ ሊያገኙበት በሰንበት ይፈውስ እንደ ሆነ ይጠባበቁት ነበር። ፱ እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እጁ የሰለለችውን ሰው። ተነሣና በመካከል ቁም አለው፤ ተነሥቶም ቆመ። ፲ ኢየሱስም። እጠይቃችኋለሁ፤ በሰንበት

በጎ ማድረግ ተፈቅዶአልን ወይስ ክፉ? ነፍስ ማዳንን ወይስ መግደል? አላቸው። ፲ ሁላቸውንም ዙሪያውን አየና ሰውዬውን። እጅህን ዘርጋ አለው። እርሱም እንዲህ አደረገ። እጁም እንደ ሁለተኛይቱ ዳነች። ፲፩ እነርሱም ቊጣ ሞላባቸው። በኢየሱስም ምን እንዲያደርጉበት እርስ በርሳቸው ተባባሉ። ፲፪ በነዚህም ወራት ይጸልይ ዘንድ ወደ ተራራ ወጣ። ሌሊቱንም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረገ። ፲፫ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ጠራ። ከእነርሱም አሥራ ሁለት መረጠ ደግሞም ሐዋርያት ብሎ ሰየማቸው፤ ፲፬ እነርሱም፡ ጴጥሮስ ብሎ እንደ ገና የሰየመው ሰምዖን፣ ወንድሙም እንድርያስ፣ ያዕቆብም ዮሐንስም፣ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፣ ፲፭ ማቴዎስም ቶማስም፣ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ቀናተኛ የሚባለው ሰምዖንም፣ ፲፮ የያዕቆብ ይሁዳም፣ አሳልፎ የሰጠውም የአስቆሮቱ ይሁዳ ናቸው። ፲፯ ከእነርሱም ጋር ወርዶ በተካከለ ሰፍራ ቆመ። ከደቀ መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሕዝብ ነበረ። ደግሞም ሊሰሙትና ከደዌአቸው ሊፈወሱ ከይሁዳ ሁሉ ከኢየሩሳሌምም ከጠረጴዳና ከሲዶና ባሕር ዳርም የመጡ ብዙ ሰዎች ነበሩ፤ ፲፰ ከርኩሳንም መናፍስት ይሠቃዩ የነበሩት ተፈወሱ፤ ፲፱ ከእርሱም ኃይል ወጥቶ ሁሉን ይፈውስ ነበርና ሕዝቡ ሁሉ ሊዳሰሱት ይሹ ነበር። ፳ እርሱም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዓይኑን አነሣ እንዲህም አላቸው። እናንተ ድሆች ብፁዓን ናችሁ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ነውና። ፳፩ እናንተ አሁን የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ፣ ትጠግባላችሁና። እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብፁዓን ናችሁ፣ ትሰቃላችሁና። ፳፪ ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ሲጠሉአችሁ ሲለዩአችሁም ሲነቅፉአችሁም ሰማችሁንም እንደ ክፉ ሲያወጡ፣ ብፁዓን ናችሁ። ፳፫ እነሆ፣ ዋጋችሁ በሰማይ ታላቅ ነውና በዚያን ቀን ደስ ይበላችሁ ዝለሉም፤ አባቶቻቸው ነቢያትን እንዲህ ያደርጉባቸው ነበርና። ፳፬ ነገር ግን እናንተ ባለ ጠጎች ወዮላችሁ፣ መጽናናታችሁን ተቀብላችኋልና። ፳፭ እናንተ አሁን የጠገባችሁ ወዮላችሁ፣ ትራባላችሁና። እናንተ አሁን የምትሰቁ ወዮላችሁ፣ ታዝናላችሁና ታለቅሱማላችሁ። ፳፮ ሰዎች ሁሉ መልካም ሲናገሩላችሁ፣ ወዮላችሁ፤ አባቶቻቸው ለሐሰተኞች ነቢያት እንዲሁ ያደርጉላቸው ነበርና። ፳፯ ነገር ግን ለእናንተ ለምትሰሙ እላችኋለሁ፣ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፣ ለሚጠሉአችሁ መልካም አድርጉ። ፳፰ የሚረገሙአችሁንም መርቁ፣ ስለሚበድሉአችሁም ጸልዩ። ፳፱ ጉንጭህን ለሚመታህ

ደግሞ ሁለተኛውን ሰጠው፤ መገናጸፊያህንም ለሚወስድ እጅ ጠባብህን ደግሞ አትከልክለው። ^፱ ለሚለምንህ ሁሉ ሰጥ። ገንዘብህንም የሚወስድ እንዲመልስ አትጠይቀው። ^{፲፩} ሰዎችም ሊያደርጉላችሁ እንደምትወዱ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው። ^{፲፪} የሚወዱአችሁንም ብትወዱ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ የሚወዱአቸውን ይወዳሉና። ^{፲፫} መልካምም ለሚያደርጉላችሁ መልካም ብታደርጉ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ ያን ያደርጋሉና። ^{፲፬} እንድትወሰዱባቸው ተስፋ ለምታደርጉአቸው ብታበድሩ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ በትክክል እንዲቀበሉ ለኃጢአተኞች ያበድራሉ። ^{፲፭} ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል። የልዑልም ልጆች ትሆናላችሁ፤ እርሱ ለማያመሰግኑ ለክፋዎችም ቸር ነውና። ^{፲፮} አባታችሁ ርሳሩሳ እንደ ሆነ ርሳሩኖች ሁኑ። ^{፲፯} አትፍረዱ አይፈረድባችሁምም፤ አትኩንኑ አትኩንኑምም። ይቅር በሉ ይቅርም ትባላላችሁ። ^{፲፰} ሰጡ ይሰጣችሁማል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ተመልሶ ይሰፈርላችኋልና፤ የተጨቁነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል። ^{፲፱} ምሳሌም አላቸው። ዕውር ዕውርን ሊመራ ይችላልን? ሁለቱ በጉድጓድ አይወድቁምን? ^፳ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ አይበልጥም፤ ፈጽሞ የተማረ ሁሉ ግን እንደ መምህሩ ይሆናል። ^{፳፩} በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለ ምን ታያለህ፤ በራስህ ዓይን ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም? ^{፳፪} በዓይንህ ያለውን ምስሶ ራስህ ሳታይ፤ እንዴት ወንድምህን። ወንድሜ ሆይ፤ በዓይንህ ያለውን ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ ልትል ትችላለህ? አንተ ግብዝ፤ አስቀድመህ ከዓይንህ ምስሶውን አውጣ ከዚያም በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ። ^{፳፫} ክፉ ፍሬ የሚያደርግ መልካም ዛፍ የለምና፤ እንዲሁም መልካም ፍሬ የሚያደርግ ክፉ ዛፍ የለም። ^{፳፬} ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃልና፤ ከእሾህ በለስ አይለቅሙም፤ ከአጣጥ ቍጥቋጥም ወይን አይቆርጡም። ^{፳፭} በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፋ ይናገራልና መልካም ሰው ከልብ መልካም መዝገብ መልካሙን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከልብ ክፉ መዝገብ ክፉውን ያወጣል። ^{፳፮} ስለ ምን። ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ ትሉኛላችሁ፤ የምለውንም

አታደርጉም? ፵፯ ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ ቃሉንም ሰምቶ የሚያደርገው፣ ማንን እንዲመስል አሳያችኋለሁ። ፵፰ ቤት ሲሠራ አጥልቆ የቆፈረ በዓለት ላይም የመሠረተ ሰውን ይመስላል፤ ጌታዎንም በመጣ ጊዜ ወንዙ ያን ቤት ገፋው። በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ ሊያናውጠው አልቻለም። ፵፱ ሰምቶ የማያደርገው ግን ያለ መሠረት በምድር ላይ ቤቱን የሠራ ሰውን ይመስላል፤ ወንዙም ገፋው ወዲያውም ወደቀ የዚያ ቤት አወዳደቅም ታላቅ ሆነ።

፯

፮ ቃሉን ሁሉ በሕዝብ ጀርዎች በጨረሰ ጊዜ ወደ ቅፍርናሆም ገባ። ፯ አንድ የመቶ አለቃም ነበረ፤ የሚወደውም ባሪያው ታም ሊሞት ቀርቦ ነበር። ፫ ስለ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የአይሁድን ሽማግሎች ወደ እርሱ ላከና መጥቶ ባሪያውን እንዲያድን ለመነው። ፬ እነርሱም ወደ ኢየሱስ መጥተው። ይህን ልታደርግለት ይገባዋል፤ ፭ ሕዝባችንን ይወዳልና ምኩራብም ራሱ ሠርቶልናል ብለው አጽንተው ለመኑት። ፮ ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ሄደ። አሁንም ወደ ቤቱ በቀረበ ጊዜ የመቶው አለቃ ወዳጆቹን ወደ እርሱ ላከ፤ አለውም። ጌታ ሆይ በቤቱ ጣራ በታች ልትገባ አይገባኝምና አትድከም፤ ፯ ስለዚህም ወደ አንተ ልመጣ እንዲገባኝ ሰውነቴን አልቆጠርሁትም፤ ነገር ግን ቃል ተናገር፣ ብላቴናዬም ይፈወሳል። ፳ እኔ ደግሞ ከሌሎች በታች የምገዛ ሰው ነኝ፤ ከእኔም በታች ወታደሮች አሉኝ፤ እንዲያውም። ሂድ ብለው ይሄዳል፣ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፣ ባሪያዬንም። ይህን እድርግ ብለው ያደርጋል። ፱ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ በእርሱ ተደነቀ፣ ዘወርም ብሎ ለተከተሉት ሕዝብ። እላችኋለሁ፣ በእስራኤል ለእኔ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም አላቸው። ፲ የተላኩትም ወደ ቤት ተመልሰው ባሪያውን ባለ ጤና ሆኖ አገኙት። ፲፩ በነገውም ናይን ወደምትባል ወደ እንዲት ከተማ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሕዝብም ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ። ፲፪ ወደ ከተማይቱም በር በቀረበ ጊዜ፣ እነሆ፣ የሞተ ሰው ተሸክመው አወጡ፤ እርሱም ለእናቱ አንድ ልጅ ነበረ፤ እርሱም መበለት ነበረች፤ ብዙም የከተማ ሕዝብ ከእርሱ ጋር አብረው ነበሩ። ፲፫ ጌታም ባያት ጊዜ አዘነላትና። አታልቅሽ አላት። ፲፬ ቀርቦም ቃሪዛውን ነካ፣ የተሸከሙትም ቆሙ፤ አለውም። አንተ ጌብዝ፣ አልሃለሁ።

ተነሣ። ፲፭ የሞተውም ቀና ብሎ ተቀመጠ ሊናገርም ጀመረ፤ ለእናቱም ሰጣት። ፲፮ ሁሉንም ፍርሃት ያዛቸውና። ታላቅ ነቢይ በእኛ መካከል ተነሥቶአል፤ ደግሞ። እግዚአብሔር ሕዝቡን ጌብኝ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ። ፲፯ ይህም ዝና ስለ እርሱ በይሁዳ ሁሉ በዙሪያውም ባለች አገር ሁሉ ወጣ። ፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ለየሐንሰ እነዚህን ሁሉ አወሩ። ፲፱ የሐንሰም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ወደ እርሱ ጠርቶ። የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ? ብሎ ወደ ኢየሱስ ላከ። ፳ ሰዎቹም ወደ እርሱ መጥተው። መጥምቁ የሐንሰ። የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ? ብሎ ወደ አንተ ልከን አሉት። ፳፩ በዚያች ሰዓት ከደዌና ከሥቃይ ከክፋዎች መናፍሰትም ብዙዎችን ፈወሰ፤ ለብዙ ዕውሮችም ማየትን ሰጠ። ፳፪ ኢየሱስም መልሶ። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለየሐንሰ አውሩለት፤ ዕውሮች ያያሉ፤ አንካሶችም ይሄዳሉ፤ ለምጻሞችም ይነጻሉ፤ ደንቆሮዎችም ይሰማሉ፤ ሙታንም ይነሣሉ፤ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ ፳፫ በእኔም የሚይሰናከለው ሁሉ ብጹዕ ነው አላቸው። ፳፬ የየሐንሰ መልክተኞችም ከሄዱ በኋላ፤ ለሕዝቡ ስለ የሐንሰ ይናገር ጀመር እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? ነፋስ የሚወዘውዘውን ሽምቀቱን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ፳፭ ቅጭን ልብሰ የለበሰውን ሰውን? እነሆ፤ ጌጠኛ ልብሰ የሚለብሱና በቅምጥልነት የሚኖሩ በነገሥታት ቤት አሉ። ፳፮ ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ። ከነቢይም የሚበልጠውን። ፳፯ እነሆ፤ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነው። ፳፰ እላችኋለሁ፤ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንሰ የሚበልጥ ማንም የለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል። ፳፱ የሰሙትም ሕዝብ ሁሉ ቀራጮች እንኳ ሳይቀሩ በየሐንሰ ጥምቀት ተጠምቀው እግዚአብሔርን አጸደቁ፤ ፴ ፈሪሳውያንና ሕግ አዋቂዎች ግን በእርሱ ስለ አልተጠመቁ የእግዚአብሔርን ምክር ከራሳቸው ጣሉ። ፴፩ እንግዲህ የዚችን ትውልድ ሰዎች በምን እስመሰላቸዋለሁ? ማንንስ ይመስላሉ? ፴፪ በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ፤ እርስ በርሳቸውም እየተጠራሩ። እንቢልታ ነፋንላችሁ አልዘፈናችሁምም፤ ሙሾ አወጣንላችሁ አላለቀሳችሁምም ይላል። ፴፫ መጥምቁ የሐንሰ

እንጅራ ሳይበላ የወይን ጠጅም ሳይጠጣ መጥቶ ነበርና።
 ጋኔን አለበት አላችሁት። ፴፬ የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ
 መጥቶአልና። እነሆ፣ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፣ የቀራጮችና
 የኃጢአተኞች ወዳጅ አላችሁት። ፴፭ ጥበብም ለልጆችዎ ሁሉ
 ጸደቀች። ፴፮ ከፈሪሳውያንም አንድ ከእርሱ ጋር ይበላ ዘንድ
 ለመነው፤ በፈሪሳዊው ቤትም ገብቶ በማዕድ ተቀመጠ።
 ፴፯ እነሆም በዚያች ከተማ ኃጢአተኛ የነበረች እንዲት ሴት፤
 በፈሪሳዊው ቤት በማዕድ እንደ ተቀመጠ ባወቀች ጊዜ፣
 ሽቱ የሞላበት የአልባሰጥርሰ ቢልቃጥ አመጣች። ፴፰ በሰተ
 ኋላውም በእግሩ አጠገብ ቆማ እያለቀሰች በእንባዋ እግሩን
 ታርሰ ጀመረች፣ በራስ ጠጉርዋም ታብሰው እግሩንም ትሰመው
 ሽቱም ትቀባው ነበረች። ፴፱ የጠራው ፈሪሳዊም አይቶ። ይህስ
 ነቢይ ቢሆን፣ ይህች የምትዳሰሰው ሴት ማን እንደ ሆነች
 እንዴትስ እንደ ነበረች ባወቀ ነበር፣ ኃጢአተኛ ናትና ብሎ
 በልቡ አሰበ። ፵ ኢየሱስም መልሶ። ስምዖን ሆይ፣ የምነግርህ
 ነገር አላኝ አለው። እርሱም። መምህር ሆይ፣ ተናገር አለ።
 ፵፩ ለአንድ አበዳሪ ሁለት ተበዳሪዎች ነበሩት በአንዱ አምስት
 መቶ ዲናር ነበረበት በሁለተኛውም አምሳ። ፵፪ የሚከፍሉትም
 ቢያጡ ለሁለቱም ተወላቸው። እንግዲህ ከእነርሱ አብልጦ
 የሚወደው ማንኛው ነው? ፵፫ ስምዖንም መልሶ። ብዙ
 የተወለቱ ይመስለኛል አለ። እርሱም። በእውነት ፈረድህ አለው።
 ፵፬ ወደ ሴቲቱም ዘወር ብሎ ስምዖንን እንዲህ አለው።
 ይህችን ሴት ታያለህን? እኔ ወደ ቤትህ ገባሁ፣ ውኃ ሰንኳ
 ለእግሬ አላቀረብህልኝም፤ እርሰዋ ግን በእንባዋ እግሬን አራሰች
 በጠጉርዋም አበሰች። ፵፭ እንተ አልሳምኸኝም፤ እርሰዋ ግን
 ከገባሁ ጀምሮ እግሬን ከመሳም አላቋረጠችም። ፵፮ እንተ ራሴን
 ዘይት አልቀባኸኝም፤ እርሰዋ ግን እግሬን ሽቱ ቀባች። ፵፯ ሰለዚህ
 እልሃለሁ፣ እጅግ ወዳለችና ብዙ ያለው ኃጢአትዋ ተሰርዮላታል፤
 ጥቂት ግን የሚሰረይለት ጥቂት ይወዳል። ፵፰ እርሰዋንም።
 ኃጢአትሽ ተሰርዮልኻል አላት። ፵፱ ከእርሱም ጋር በማዕድ
 ተቀምጠው የነበሩት በልባቸው። ኃጢአትን እንኳ የሚያሰተሰርይ
 ይህ ማን ነው? ይሉ ጀመር። ፶ ሴቲቱንም። እምነትሽ አድኖኻል፤
 በሰላም ሂጂ አላት።

፩ ከዚህም በኋላ እየሰበከና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት

የምሥራች እየተናገረ በየከተማይቱ በየመንደሩም ያልፍ ነበር፤
 ፪ አሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ። ከክፋዎች መናፍሰትና
 ከደዌም ተፈውሰው የነበሩ እንዳንድ ሴቶች፤ እነርሱም ሰባት
 አጋንንት የወጡላት መግደላዊት የምትባል ማርያም፤ ፫ የሄሮድስ
 አዛዥ የኩዛ ሚስት የሐናም ሶስናም ብዙዎች ሌሎችም
 ሆነው በገንዘባቸው ያገለግሉት ነበር። ፬ ብዙ ሕዝብም
 በተሰበሰቡ ጊዜ ከከተማዎችም ሁሉ ወደ እርሱ በመጡ
 ጊዜ በምሳሌ እንዲህ ሲል ተናገራቸው። ፭ ዘሪ ዘሩን ሊዘራ
 ወጣ። ሲዘራም እንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ ተረገጠም።
 የሰማይ ወፎችም በሉት። ፮ ሌላውም በዓለት ላይ ወደቀ።
 በበቀለም ጊዜ እርጥበት ሰላልነበረው ደረቀ። ፯ ሌላውም
 በእሾህ መካከል ወደቀ። እሾሁም አብሮ በቀለና አነቀው።
 ፰ ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀ፤ በበቀለም ጊዜ
 መቶ እጥፍ አፈራ። ይህን በተናገረ ጊዜ። የሚሰማ ጆሮ ያለው
 ይሰማ ብሎ ጮኸ። ፱ ደቀ መዛሙርቱም። ይህ ምሳሌ ምንድር
 ነው? ብለው ጠየቁት። ፲ እርሱም እንዲህ አለ። ለእኛንተ
 የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፤
 ለሌሎች ግን እያዩ እንዳያዩ እየሰሙም እንዳያሰተውሉ በምሳሌ
 ነው። ፲፩ ምሳሌው ይህ ነው። ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል ነው።
 ፲፪ በመንገድ ዳርም ያሉት የሚሰሙ ናቸው፤ ከዚህ በኋላም
 ዲያብሎስ ይመጣል እምነውም እንዳይድኑ ቃሉን ከልባቸው
 ይወሰዳል። ፲፫ በዓለት ላይም ያሉት ሲሰሙ ቃሉን በደስታ
 የሚቀበሉ ናቸው፤ እነርሱም ለጊዜው ብቻ ያምናሉ እንጂ በፈተና
 ጊዜ የሚክዱ ሥር የሌላቸው ናቸው። ፲፬ በእሾህ መካከልም
 የወደቀ እነዚህ የሚሰሙት ናቸው፤ መንገዳቸውንም ሄደው
 በሕይወት ዘመን በአሳብና በባለ ጠግነት ምችት ይታነቃሉ።
 ሙሉ ፍሬም አያፈሩም። ፲፭ በመልካም መሬት ላይም የወደቀ
 እነርሱ በመልካምና በበጎ ልብ ቃሉን ስምተው የሚጠብቁት
 በመጽናትም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው። ፲፮ መብራትንም አብርቶ
 በዕቃ የሚከድነው ወይም ከአልጋ በታች የሚያኖረው የለም።
 የሚገቡት ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል
 እንጂ። ፲፯ የማይገለጥ የተሰወረ የለምና፤ የማይታወቅም ወደ
 ግልጥም የማይመጣ የተሸሸገ የለም። ፲፰ እንግዲህ እንዴት
 እንድትሰሙ ተጠበቁ፤ ላላው ሁሉ ይሰጠዋልና፤ ከሌለውም
 ሁሉ፤ ያው ያለው የሚመሰለው እንኳ ይወሰድበታል። ፲፱ እናቱና
 ወንድሞቹም ወደ እርሱ መጡ፤ ከሕዝቡም ብዛት የተነሣ

ሊያገኙት አልተቻላቸውም። ፳ እናትህና ወንድሞችህ ሊያዩህ ወድደው በውጭ ቆመዋል ብለው ነገሩት። ፳፩ እርሱም መልሶ። እናቴና ወንድሞቼስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚያደርጉት እነዚህ ናቸው አላቸው። ፳፪ ከዕለታቱም በአንዱ እርሱ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳ ገብቶ። ወደ ባሕር ማዶ እንሻገር አላቸው፤ ተነሡም። ፳፫ ሲሄዱም አንቀላፋ። ዓውሎ ነፋስም በባሕር ላይ ወረደ፤ ውኃውም ታንኳይቱን ይሞላ ነበርና ይጨነቁ ነበር። ፳፬ ቀርበውም። አቤቱ፣ አቤቱ ጠፋን እያሉ አስነሡት። እርሱም ነቅቶ ነፋሱንና የውኃውን ማዕበል ገሠጸቸው፤ ተወም፣ ጽጥታም ሆነ። ፳፭ እርሱም። እምነታችሁ የት ነው? አላቸው። ፈርተውም ተደነቁ፣ እርስ በርሳቸውም። እንዲህ ነፋሳትንና ውኃን እንኳ የሚያዝ ለእርሱም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው? አሉ። ፳፮ በገሊላም አንጻር ወዳለችው ወደ ጌርጌሴኖን አገር በታንኳ ደረሱ። ፳፯ ወደ ምድርም በወጣ ጊዜ አጋንንት ያደሩበት አንድ ሰው ከከተማ ወጥቶ ተገናኘው፣ ከብዙ ዘመንም ጀምሮ ልብስ ሳይለብስ በመቃብር እንጂ በቤት አይኖርም ነበር። ፳፰ ኢየሱስንም ባየ ጊዜ ጮኾ በፊቱ ተደፋ በታላቅ ድምፅም። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዳትሣቀየኝ እለምንሃለሁ አለ። ፳፱ ርኩሱን መንፈስ ከሰውዬው እንዲወጣ ያዘው ነበርና። ብዙ ዘመንም ይዘት ነበርና፣ በሰንሰለትና በእግር ብረትም ታሰሮ ይጠበቅ ነበር፤ እስራቱንም ሰብሮ በጋኔኑ ወደ ምድረ በዳ ይነዳ ነበር። ፴ ኢየሱስም። ሰምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። እርሱም ብዙዎች አጋንንት ገብተውበት ነበርና። ሌጌዎን አለው። ፴፩ ወደ ጥልቁም ሊሄዱ እንዳያዛቸው ለመኑት። ፴፪ በዚያም በተራራው የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማሩ ነበር፤ ወደ እነርሱም ለገቡ እንዲፈቅድላቸው ለመኑት፤ ፈቀደላቸውም። ፴፫ አጋንንትም ከሰውዬው ወጥተው ወደ እሪያዎች ገቡ፣ መንጋውም ከአፋፋ ወደ ባሕር ተጣደፋና ሰጠው። ፴፬ እረኞችም የሆነውን ባየ ጊዜ ሸሽተው በከተማውና በአገሩ አወሩት። ፴፭ የሆነውን ነገር ሊያዩ ወጥተውም ወደ ኢየሱስ መጡ፣ አጋንንትም የወጡለትን ሰው ለብሶ ልቡም ተመልሶ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አገኙትና ፈሩ። ፴፮ ያዩትም ደግሞ አጋንንት ያደሩበት ሰው እንዴት እንደ ዳነ አወሩላቸው። ፴፯ በዙሪያውም በጌርጌሴኖን አገር ያሉት ሕዝብ ሁሉ ታላቅ ፍርሃት ይዘላቸዋልና ከእነርሱ እንዲሄድ ለመኑት በታንኳም ገብቶ ተመለሰ። ፴፰ አጋንንት

የወጡለት ሰውም ከእርሱ ጋር ይኖር ዘንድ ለመነው፤ ፴፱ ነገር ግን። ወደ ቤትህ ተመለስ፤ እግዚአብሔር እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ ነገር ብሎ አሰናበተው። ኢየሱስም እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት በከተማው ሁሉ እየሰበከ ሄደ። ፵፻ ኢየሱስም በተመለሰ ጊዜ ሁሉ ይጠብቁት ነበርና ሕዝቡ ተቀበሉት። ፵፻፲ እነሆም፡ ኢየሱስ የሚባል ሰው መጣ፤ እርሱም የምኩራብ አለቃ ነበረ በኢየሱስም እግር ላይ ወድቆ ወደ ቤቱ እንዲገባ ለመነው፤ ፵፻፫ አሥራ ሁለት ዓመት የሆናት አንዲት ሴት ልጅ ነበረችውና፤ እርሷም ለሞት ቀርባ ነበረች። ሲሄድም ሕዝቡ ያጩናቸው ነበር። ፵፻፭ ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት ነበረች፡ ትዳርዋንም ሁሉ ለባለመድኃኒቶች ከሰራ ማንም ሊፈውሳት አልተቻለውም። ፵፻፮ በኋላውም ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፡ የደምዋም ፈሳሽ በዚያን ጊዜ ቆመ። ፵፻፲፫ ኢየሱስም። የዳሰሰኝ ማን ነው? አለ። ሁሉም በካዲ ጊዜ፡ ጴጥሮስና ከእርሱ ጋር የነበሩት። አቤቱ፡ ሕዝቡ ያጩንቁሃልና ያጋፋህማል፤ የዳሰሰኝ ማን ነው ትላለህን? አለ። ፵፻፲፮ ኢየሱስ ግን። አንድ ሰው ዳሰሰኛል፡ ኃይል ከእኔ እንደ ወጣ እኔ አውቃለሁና አለ። ፵፻፲፱ ሴቲቱም እንዳልተሰወረች ባየች ጊዜ እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፡ በምን ምክንያትም እንደ ዳሰሰችው ፈጥናም እንደ ተፈወሰች በሕዝቡ ሁሉ ፊት አወራች። ፵፻፳ እርሱም። ልጄ ሆይ፡ እምነትሽ አድናቻል፤ በሰላም ሂጂ አላት። ፵፻፳፯ እርሱም ገና ሲናገር አንድ ሰው ከምኩራብ አለቃው ቤት መጥቶ። ልጅህ ሞታለች፤ እንግዲህ መምህሩን አታድክም አለ። ፶፻ ኢየሱስ ግን ሰምቶ። አትፍራ፤ እመን ብቻ ትድንማለች ብሎ መለሰለት። ፶፻፲ ወደ ቤትም ሲገባ ከጴጥሮስና ከያዕቆብ ከዮሐንስም ከብላቴናይቱም አባትና እናት በቀር ማንም ከእርሱ ጋር ይገባ ዘንድ አልፈቀደም። ፶፻፮ ሁሉም እያለቀሱላት ዋይ ዋይ ይሉ ነበር። እርሱ ግን። አታልቅሱ፤ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አለ። ፶፻፲፫ እንደ ሞተችም አውቀው በጣም ሳቁበት። ፶፻፲፯ እርሱ ግን እጅዋን ይዞ። አንቺ ብላቴና፡ ተነሽ ብሎ ጮኸ። ፶፻፳ ነፍሰዋም ተመለሰች፤ ፈጥናም ቆመች፤ የምትበላውንም እንዲሰጡአት አዘዘ። ፶፻፳፮ ወላጆችዋም ተገረሙ፤ እርሱ ግን የሆነውን ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው።

፱

፩ አሥራ ሁለቱንም ሐዋርያት በአንድነት ወደ እርሱ ጠርቶ

በአጋንንት ሁሉ ላይ ደቁንም ይፈውሱ ዘንድ ኃይልና ሥልጣን ሰጣቸው፤ ፪ የእግዚአብሔርንም መንግሥት እንዲሰብኩና ድውዮችን እንዲፈውሱ ላካቸው፤ ፫ እንዲህም አላቸው። በትርም ቢሆን፣ ከረጢትም ቢሆን፣ እንጀራም ቢሆን፣ ብርም ቢሆን ለመንገድ ምንም አትያዙ፤ ሁለት እጅ ጠባብም አይሁንላችሁ። ፬ በማናቸውም በምትገቡበት ቤት በዚያ ተቀመጡ ከዚያም ውጡ። ፭ ማናቸውም የማይቀበሉአችሁ ቢሆኑ፣ ከዚያ ከተማ ወጥታችሁ ምስክር እንዲሆንባቸው ከእግራችሁ ትቢያ አራግፉ። ፮ ወጥተውም ወንጌልን እየሰበኩና በሰፍራው ሁሉ እየፈወሱ በየመንደሩ ያልፉ ነበር። ፯ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስም የተደረገውን ነገር ሁሉ ሰምቶ፣ እንዳንድ ሰዎች። ፰ የሐንሰ ከሙታን ተነሣ፣ ሌሎችም። ኤልያስ ተገለጠ፣ ሌሎችም። ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቶአል ይሉ ስለ ነበሩ አመነታ። ፱ ሄሮድስም። የሐንሰንስ እኔ ራሱን አሰቆረጥሁት፤ ይህ እንዲህ ያለ ነገር የምሰማበት ማን ነው? አለ። ሊያየውም ይሻ ነበር። ፲ ሐዋርያትም ተመልሰው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት። ከእርሱ ጋርም ወስዶአቸው ቤተ ሳይዳ ከምትባል ከተማ አጠገብ ወደ ምድረ በዳ ለብቻው ፈቀቅ አለ። ፲፩ ሕዝቡም አውቀው ተከተሉት፤ ተቀብሎአቸውም ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ይነግራቸው ነበር፤ መፈወስ ያስፈለጋቸውንም ፈወሳቸው። ፲፪ ቀኑም ይመሽ ጀመር፤ አሥራ ሁለቱም ቀርበው። በዚህ በምድረ በዳ ነገና በዙሪያችን ወዳሉ መንደሮችና ገጠሮች ሄደው እንዲያድሩና ምግብ እንዲያገኙ ሕዝቡን አሰናብቶ አሉት። ፲፫ እርሱ ግን። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው አላቸው። እነርሱም። ሄደን ለዚህ ሁሉ ሕዝብ ምግብ ካልገዛን፣ ከአምሳት እንጀራና ከሁለት ዓሣ የሚበልጥ የለንም አሉት፤ ፲፬ አምሳት ሺህ ሰዎች ያህሉ ነበርና። ለደቀ መዛሙርቱ። በየክፍሉ አምሳ አምሳውን አሰቀምጡአቸው አላቸው። ፲፭ እንዲህም አደረጉ ሁሉንም አሰቀመጡአቸው። ፲፮ አምሳቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዙ፣ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረካቸው ቆርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። ፲፯ ሁሉም በልተው ጠገቡ፣ ከእነርሱም የተረፈውን ቍርሰራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ወሰዱ። ፲፰ ለብቻውም ሲጸልይ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ጋር ነበሩና። ሕዝቡ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ጠየቃቸው። ፲፱ እነርሱም መልሰው። መጥምቁ የሐንሰ፣ ሌሎችም። ኤልያስ፣ ሌሎችም። ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቶአል ይላሉ አሉት። ፳ እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ

ትላላችሁ? አላቸው። ጴጥሮስም መልሶ። ከእግዚአብሔር የተቀባህ ነህ አለ። ፳፭-፳፫ ለሁሉም እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ። ፳፬ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔ ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን እርሱ ያድናታል። ፳፮ ሰው ዓለሙን ሁሉ አትርፎ ራሱን ቢያጠፋ ወይም ቢያገደል ምን ይጠቅመዋል? ፳፮ በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅ በክብሩ በአባቴና በቅዱሳን መላእክቱ ክብርም ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል። ፳፯ እውነት እላችኋለሁ። በዚህ ከሚቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ። ፳፰ ከዚህም ቃል በኋላ ሰምንት ቀን ያህል ቈይቶ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ያዕቆብንም ይዞ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ። ፳፱ ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ፤ ልብሱም ተብለጭልጭ ነጭ ሆነ። ፴ እነሆም፣ ሁለት ሰዎች እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር። ፴፩ በክብርም ታይተው በኢየሩሳሌም ሊፈጽም ስላለው ስለ መውጣቱ ይናገሩ ነበር። ፴፪ ነገር ግን ጴጥሮስንና ከእርሱ ጋር የነበሩት እንቅልፍ ከበደባቸው፤ ነቅተው ግን ክብሩንና ከእርሱ ጋር ቆመው የነበሩትን ሁለት ሰዎች አዩ። ፴፫ ከእርሱም ሲለዩ ጴጥሮስ እየሱሱን። እቤቱ፣ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና እንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ ሦስት ዳሶች እንሥራ አለው፤ የሚለውንም አያውቅም ነበር። ፴፬ ይህንም ሲናገር ደመና መጣና ጋረዳቸው፤ ወደ ደመናውም ሲገቡ ሳሉ ፈሩ። ፴፭ ከደመናውም። የመረጥሁት ልጄ ይህ ነው፣ እርሱን ሰሙት የሚል ድምፅ መጣ። ፴፮ ድምፁም ከመጣ በኋላ ኢየሱስ ብቻውን ሆኖ ተገኘ። እነርሱም ዝም አሉ ካዩትም ነገር በዚያ ወራት ምንም ለማንም አላወሩም። ፴፯ በነገውም ከተራራ ሲወርዱ ብዙ ሕዝብ ተገናኙት። ፴፰ እነሆም፣ ከሕዝቡ አንድ ሰው እንዲህ እያለ ጮኸ። መምህር ሆይ፣ ለእኔ አንድ ልጅ ነውና ልጄን እንድታይልኝ እለምንሃለሁ። ፴፱ እነሆም፣ ጋኔን ይይዘዋል፣ ድንገትም ይጮኻል አረፋም እያሰደፈቀው ያንፈራግጠዋል፣ እየቀጠቀጠም በጭንቅ ይለቀዋል፤ ፵ ደቀ መዛሙርትህንም እንዲያወጡት ለመንሁ፣ አልቻሉምም። ፵፩ ኢየሱስም መልሶ። እናንተ የማታምን ጠማማ ትውልድ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ልጅህን ወደዚህ አምጣው አለ። ፵፪ ሲቀርብም ጋኔኑ ጣለውና እንፈራገጠው፤

ኢየሱስ ግን ርኩሱን መንፈስ ገሥጾ ብላቴናውን ፈወሰው ለአባቱም መለሰው። ፱፫ ሁሉም ከእግዚአብሔር ታላቅነት የተነሣ ተገረሙ። ሁሉም ኢየሱስ ባደረገው ሁሉ ሲደነቁ፣ ፱፬ ለደቀ መዛሙርቱ። የሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰጥ ዘንድ አለውና እናንተ ይህን ቃል በጀርአችሁ አኑሩ አለ። ፱፭ እነርሱ ግን ይህን ነገር አላሰተዋሉም፣ እንዲያገባቸውም ተሰውሮባቸው ነበር፤ ስለዚህ ነገርም እንዲይጠይቁት ፈሩ። ፱፮ ከእነርሱም ማን እንዲበልጥ ክርክር ተነሣባቸው። ፱፯ ኢየሱስም የልባቸውን አሳብ አውቆ ሕፃንን ያዘ፤ በአጠገቡም አቁሞ። ፱፰ ማንም ይህን ሕፃን በሰሜ የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበላኝም ሁሉ የላከኝን ይቀበላል፤ ከሁላችሁ የሚያንሰ እርሱ ታላቅ ነውና አላቸው። ፱፱ የሕንሰም መልሶ። አቤቴ፣ አንድ ሰው በሰምህ አጋንንትን ሲያወጣ አየነው፣ ከእኛ ጋርም ስለማይከተል ከለከልነው አለው። ፺ ኢየሱስ ግን። የማይቃወማችሁ ከእናንተ ጋር ነውና አትከልክሉት አለው። ፺፩ የሚወጣበትም ወራት በቀረብ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፊቱን አቀና። ፺፪ በፊቱም መልክተኞችን ሰደደ። ሄደውም ሊያሰናድላት ወደ አንድ ወደ ሳምራውያን መንደር ገቡ፤ ፺፫ ፊቱም ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚሄድ ስለ ነበረ አልተቀበሉትም። ፺፬ ደቀ መዛሙርቱም ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው። ጌታ ሆይ፣ ኤልያስ ደግሞ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን? አሉት። ፺፭ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ገሠጸቸውና። ምን ዓይነት መንፈስ እንደ ሆነላችሁ አታውቁም፤ ፺፮ የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣም አለ። ወደ ሌላ መንደርም ሄዱ። ፺፯ እነርሱም በመንገድ ሲሄዱ አንድ ሰው። ጌታ ሆይ፣ ወደ ምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው። ፺፰ ኢየሱስም። ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፣ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያሰጠጋበት የለውም አለው። ፺፱ ሌላውንም። ተከተለኝ አለው። እርሱ ግን። ጌታ ሆይ፣ አስቀድሜ ልሂድና አባቴን እቀብር ዘንድ ፍቀድልኝ አለ። ፳ ኢየሱስም። ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው፤ አንተስ ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሰበክ አለው። ፳፩ ደግሞ ሌላው። ጌታ ሆይ፣ እከተልሃለሁ፤ ነገር ግን አስቀድሜ ከቤቴ ሰዎች እንድሰናበት ፍቀድልኝ አለ። ፳፪ ኢየሱስ ግን። ማንም ዕርፍ በእጅ ይዞ ወደ ኋላ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም አለው።

፲

፩ ከዚህም በኋላ ጌታ ሌሎቹን ሰብዓ ሾመ፤ ሁለት ሁለትም አድርጎ እርሱ ሊሄድበት ወዳለው ከተማና ሰፍራ ሁሉ በፊቱ ላካቸው። ፪ አላቸውም። መከራ ስብዓ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቁቶች ናቸው፤ እንግዲህ የመከራን ጌታ ለመከራ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት። ፫ ሂዱ፤ እነሆ፤ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ። ፬ ኮረጃም ከረጢትም ጨማሪም አትያክ፤ በመንገድም ለማንም እጅ አትጎሡ። ፭ ወደምትገቡበት ቤት ሁሉ አስቀድማችሁ። ስላም ለዚህ ቤት ይሁን በሉ። ፮ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር፤ ሰላማችሁ ያድርጉታል፤ አለዚያም ይመለስላችኋል። ፯ በዚያም ቤት ከእነርሱ ዘንድ ካለው እየበላችሁና እየጠጣችሁ ተቀመጡ፤ ለሠራተኛ ደመወዙ ከገባዎልና። ከቤት ወደ ቤት አትተላለፉ። ፰ ወደምትገቡበትም ከተማ ሁሉ ቢቀበሉአችሁ፤ ያቀረቡላችሁን ብሉ፤ ፱ በእርሰዎም ያሉትን ድውዮችን ፈውሱና። የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀረበች በሉአቸው። ፲ ነገር ግን ወደምትገቡበት ከተማ ሁሉ ባይቀበሉአችሁ፤ ወደ አደባባይዎ ወጥታችሁ። ፲፩ ከከተማችሁ የተጣበቀብንን ትቢያ እንኳን እናራግፍላችኋለን፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ወደ እናንተ እንደ ቀረበች ይህን እወቁ በሉ። ፲፪ እላችኋለሁ። በዚያን ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰደም ይቀልላታል። ፲፫ ወዮልሽ ኮራዚን፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢርሰና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፤ ማቅ ለብሰው በአመድም ተቀምጠው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበር። ፲፬ ነገር ግን በፍርድ ከእናንተ ይልቅ ለጢርሰና ለሲዶና ይቀልላቸዋል። ፲፭ አንቺም ቅፍርናሆም፤ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ። ፲፮ የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል፤ እናንተንም የጣለ እኔን ይጥላል፤ እኔንም የጣለ የላከኝን ይጥላል። ፲፯ ሰብዓውም በደስታ ተመልሰው። ጌታ ሆይ፤ አጋንንት ሰንኳ በሰምህ ተገዝተውልናል አሉት። ፲፰ እንዲህም አላቸው ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ። ፲፱ እነሆ፤ እባቡንና ጊንጡን ትረገጡ ዘንድ፤ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚገዙትም ምንም የለም። ፳ ነገር ግን መናፍሰት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ፤ ሰማችሁ ግን በሰማያት ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ። ፳፩ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሣት አደረገና። የሰማይና የምድር ጌታ

አባት ሆይ፡ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግናለሁ፤ አዎን አባት ሆይ፡ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና። ፳፪ ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፡ ወልድንም ማን እንደ ሆነ ከአብ በቀር የሚያውቅ የለም፡ አብንም ማን እንደ ሆነ ከወልድ በቀር ወልድም ሊገልጥለት ከሚፈቅድ በቀር የሚያውቅ የለም አለ። ፳፫ ወደ ደቀ መዛሙርቴም ዘወር ብሎ ለብቻቸው። የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው። ፳፬ እላችኋለሁና፡ እናንተ የምታዩትን ብዙዎች ነቢያትና ነገሥታት ሊያዩ ወደዱ አላዩምም፡ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ወድደው አልሰሙም አለ። ፳፭ እነሆም፡ አንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው ተነሥቶ፡ መምህር ሆይ፡ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ? አለው። ፳፮ እርሱም በሕግ የተጻፈው ምንድን ነው? እንዴትስ ታነባለህ? አለው። ፳፯ እርሱም መልሶ፡ ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሱህም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አሳብህም ውደድ፡ ባልንጀራህንም እንደ ራሱህ ውደድ አለው። ፳፰ ኢየሱስም። እውነት መለሰህ፤ ይህን አድርግ በሕይወትም ትኖራለህ አለው። ፳፱ እርሱ ግን ራሱን ሊያጸድቅ ወድዶ ኢየሱስን። ባልንጀራዬስ ማን ነው? አለው። ፴ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ። አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ወረደ በወንበዴዎችም እጅ ወደቀ፤ እነርሱም ደግሞ ገፈፉት ደበደቡትም በሕይወትና በሞት መካከልም ትተውት ሄዱ። ፴፩ ድንገትም አንድ ካህን በዚያ መንገድ ወረደ አይቶትም ገለል ብሎ አለፈ። ፴፪ እንዲሁም ደግሞ አንድ ሌዋዊ ወደዚያ ሰፍራ መጣና አይቶት ገለል ብሎ አለፈ። ፴፫ አንድ ሳምራዊ ግን ሲሄድ ወደ እርሱ መጣ አይቶትም አዘነለት። ፴፬ ቀርቦም ዘይትና የወይን ጠጅ በቍሰሎቹ ላይ አፍሰሶ አሰራቸው፡ በራሱ አህያም ላይ አስቀምጦት ወደ እንግዶች ማደርያ ወሰደው ጠበቀውም። ፴፭ በማግሥቱም ሁለት ዲናር አውጥቶ ለባለቤቱ ሰጠና። ጠብቀው፡ ከዚህም በላይ የምትከሰረውን ሁሉ እኔ ሰመለስ እከፍልሃለሁ አለው። ፴፮ እንግዲህ ከነዚህ ከሦስቱ በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ባልንጀራ የሆነው ማንኛው ይመስልሃል? ፴፯ እርሱም። ምሕረት ያደረገለት አለ። ኢየሱስም። ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ አለው። ፴፰ ሲሄዱም እርሱ ወደ አንዲት መንደር ገባ፤ ማርታ የተባለች አንዲት ሴትም በቤትዋ ተቀበለችው። ፴፱ ለእርሰዋም ማርያም የምትባል እጎት ነበረቻት፡ እርሰዋም ደግሞ ቃሉን ልትሰማ በኢየሱስ እግር

አጠገብ ተቀምጣ ነበረች። ማርታ ግን አገልግሎት ስለ በዛባት ባከነች፤ ቀርባም። ጌታ ሆይ፣ እኔ እንድሠራ እጎቴ ብቻዬን ስትተወኝ አይገድህምን? እነኪያስ እንድታገዘኝ ንገራት አለችው። ማርታም ማርታ። ማርታ፣ በብዙ ነገር ትጨነቁአለሽ ትታወከህም። ማርታም ማርታ፣ የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጣለች ከእርሰቀም አይወስድባትም አላት።

18

እርሱም በአንድ ሰፍራ ይጸልይ ነበር፤ በጨረሰም ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ። ጌታ ሆይ፣ የሐንሰ ደቀ መዛሙርቱን እንዳስተማረ እንጸልይ ዘንድ አስተምረን አለው። አላቸውም። ስትጸልዩ እንዲህ በሉ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤ የዕለት እንጀራችንን ዕለት ዕለት ሰጠን፤ ኃጢአታችንንም ይቅር በለን፤ እኛ ደግሞ የበደሉን ሁሉ ይቅር ብለናልና፤ ከክፋ አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን። እንዲህም አላቸው። ከእናንተ ማናቸውም ወዳጅ ያለው፣ በእኩል ሌሊት ሰው እርሱ ሄደ። ወዳጄ ሆይ፣ ሦስት እንጀራ አበድረኝ፤ አንድ ወዳጄ ከመንገድ ወደ እኔ መጥቶ የማቀርብለት የለኝምና ይላልን? ያም ከውስጥ መልሶ። አታድክመኝ፤ አሁን ደጂ ተቈልፎአል ልጆቼም ከእኔ ጋር በአልጋ ላይ አሉ፤ ተነሥቼ ልሰጥህ አልችልም ይላልን? አላችኋለሁ። ወዳጅ ስለ ሆነ ተነሥቶ ባይሰጠው እንኳ፣ ስለ ንዝነዛው ተነሰቶ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል። እኔም አላችኋለሁ። ለምኑ፣ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፣ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን እንኳኩ፣ ይከፍትላችሁማል። የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና፣ የሚፈልገው ያገኛል፣ መዝጊያውንም ለሚያንኳኳው ይከፈትለታል። አባት ከሆናችሁ ከእናንተ ከማንኛችሁም ልጄ እንጀራ ቢለምነው፣ እርሱም ድንጋይ ይሰጠዋልን? ዓሣ ደግሞ ቢለምነው በዓሣ ፋንታ እባብ ይሰጠዋልን? ወይስ እንቅላል ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋልን? እነኪያስ እናንተ ክፋዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መሰጠት ካወቃችሁ፣ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው? ዲዳውንም ጋኔን ያወጣ ነበር፤ ጋኔኑም

ከወጣ በኋላ ዲዳው ተናገረ ሕዝቡም ተደነቁ፤ 24 ነገር ግን ከእነርሱ አንዳንድ። በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ። 25 ሌሎችም ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ይፈልጉ ነበር። 26 እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስዎ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋለች፤ ቤትም በቤት ላይ ይወድቃል። 27 እኔ አጋንንትን በብዔል ዜቡል እንዳወጣ ትላላችሁና ሰይጣን ደግሞ እርስ በርሱ ከተለያየ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች? 28 እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፣ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል። 29 እኔ ግን በእግዚአብሔር ጣት አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፣ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች። 30 ኃይለኛ ሰው ጋሻና ጦር ይዞ የራሱን ግቢ ቢጠብቅ፣ ያለው ገንዘቡ በሰላም ይሆናል፤ 31 ከእርሱ ይልቅ የሚበረታ መጥቶ ሲያሸንፈው ግን፣ ታምኖበት የነበረውን ጋሻና ጦር ይወስድበታል ምርኮውንም ያካፍላል። 32 ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፣ ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል። 33 ርኩስ መንፈስ ከሰው በወጣ ጊዜ ዕረፍትን እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፤ ባያገኝም። ወደ ወጣሁበት ቤቱ እመለሳለሁ ይላል፤ 34 ሲመጣም ተጠርጎ አገጦም ያገኘዋል። 35 ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፋትን ሌሎችን ሰባት አጋንንት ከእርሱ ጋር ይይዛል፣ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስበታል። 36 ይህንም ሲናገር፣ ከሕዝቡ አንዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ። የተሸከመችህ ማኅፀንና የጠባሃቸው ጡቶች ብፁዓን ናቸው አለችው። 37 እርሱ ግን። አዎን፣ ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁት ናቸው አለ። 38 ብዙ ሕዝብም በተሰበሰቡ ጊዜ እንዲህ ይል ጀመር። ይህ ትውልድ ክፉ ነው፤ ምልክት ይፈልጋል፣ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። 39 ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት እንደ ሆናቸው፣ እንዲሁ ደግሞ የሰው ልጅ ለዚህ ትውልድ ምልክት ይሆናል። 40 ንግሥተ አዜብ በፍርድ ከዚህ ትውልድ ሰዎች ጋር ተነሥታ ትፈርድባቸዋለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመሰማት ከምድር ዳር መጥታለችና፣ እነሆም፣ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ። 41 የነነዌ ሰዎች በፍርድ ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ሰብከት ንስሐ ገብተዋልና፣ እነሆም፣

ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ። ፲፫ መብራትንም አብርቶ በሰውር ወይም በእንቅብ በታች የሚያኖረው የለም፤ የሚገቡ ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ። ፲፬ የሰውነትህ መብራት ዓይንህ ናት። ዓይንህ ጤናማ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ሁሉ ደግሞ ብሩህ ይሆናል። ዓይንህ ታማሚ በሆነች ጊዜ ግን ሰውነትህ ደግሞ የጨለመ ይሆናል። ፲፭ እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተመልከት። ፲፮ እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ የጨለማ ቊራጭ የሌለበት ብሩህ ቢሆን፤ መብራት በደመቀ ብርሃን እንደሚያበራልህ በጭራሽ ብሩህ ይሆናል። ፲፯ ይህንንም ሲናገር አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ጋር ምሳ ይበላ ዘንድ ለመነው ገብቶም ተቀመጠ። ፲፰ ከምሳም በፊት አስቀድሞ እንዳልታጠበ ባየው ጊዜ ፈሪሳዊው ተደነቀ። ፲፱ ጌታም እንዲህ አለው። አሁን እናንተ ፈሪሳውያን የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ታጠራላችሁ፤ ውስጣችሁ ግን ቅሚያና ክፋት ሞልቶበታል ፳ እናንተ ደንቆሮዎች፤ የውጭውን የፈጠረ የውስጡን ደግሞ አልፈጠረምን? ፳፩ ነገር ግን በውስጥ ያለውን ምጽዋት አድርጋችሁ ሰጡ፤ እነሆም፤ ሁሉ ንጹሕ ይሆንላችኋል። ፳፪ ነገር ግን እናንተ ፈሪሳውያን፤ ከአዘሙድና ከጤና አዳም ከአትክልትም ሁሉ አሥራት ሰለምታወጡ፤ ፍርድንና እግዚአብሔርን መውደድ ሰለምትተላለፉ፤ ወዮላችሁ፤ ነገር ግን ሌላውን ሳትተዉ ይህን ልታደርጉት ይገባችሁ ነበር። ፳፫ እናንተ ፈሪሳውያን፤ በምኩራብ የከበራታ ወንበር በገበያም ሰላምታ ሰለምትወዱ፤ ወዮላችሁ። ፳፬ እናንተ ግብዘቶች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ ሰዎች ሳያውቁ በላዩ የሚሄዱበት የተሰወረ መቃብር ሰለምትመሰሉ፤ ወዮላችሁ። ፳፭ ከሕግ አዋቂዎችም እንዲ መልሱ። መምህር ሆይ፤ ይህን ማለትህ እኛን ደግሞ መሰደብህ ነው አለው። ፳፮ እርሱም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ ሕግ አዋቂዎች፤ አስቸጋሪ ሽክም ለሰዎች ሰለምታሽክሙ፤ ራሳችሁም በእንዲት ጣታችሁ ሰንኳ ሽክሙን ሰለማትነኩት፤ ወዮላችሁ። ፳፯ አባቶቻችሁ የገደሉአቸውን የነቢያትን መቃብር ሰለምትሠሩ፤ ወዮላችሁ። ፳፰ እንግዲህ ለአባቶቻችሁ ሥራ ትመሰክራላችሁ ትሰማማላችሁም፤ እነርሱ ገድለዋቸዋልና፤ እናንተም መቃብራቸውን ትሠራላችሁ። ፳፱ ሰለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ጥበብ እንዲህ አለች። ወደ እነርሱ ነቢያትንና ሐዋርያትን እልካለሁ፤ ከእነርሱም ይገድላሉ ያሳድዱማል። ፻ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የፈሰሰው የነቢያት ሁሉ ደም።

፶፩ ከእቤል ደም ጀምሮ በመሠዊያውና በቤተ መቅደስ መካከል እስከ ጠፋው እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ፤ ከዚህ ትውልድ እንዲፈለግ አዎን እላችኋለሁ። ከዚህ ትውልድ ይፈለጋል። ፶፪-፶፬ እናንተ ሕግ አዋቂዎች፤ የእውቀትን መክፈቻ ስለ ወሰዳችሁ፤ ወዮላችሁ ራሳችሁ አልገባችሁም የሚገቡትንም ከለከላችሁ።

1፪

፩ በዚያን ጊዜ የሕዝብ አእላፍ እርስ በርሳቸው እስኪረጋገጡ ድረስ ተሰብስበው ሳሉ፤ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ይል ጀመር። አስቀድማችሁ ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠበቁ፤ እርሱም ግብዝነት ነው። ፪ ነገር ግን የሚይገለጥ የተከደነ፤ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለም። ፫ ስለዚህ በጨለማ የምትናገሩት ሁሉ በብርሃን ይሰማል። በእልፍኝም ውስጥ በጆሮ የምትናገሩት በሰገነት ላይ ይሰበካል። ፬ ለእናንተም ለወዳጆቼ እላችኋለሁ። ሥጋን የሚገድሉትን በኋላም አንድ ሰንኳ የሚበልጥ ሊያደርጉ የማይችሉትን አትፍሩ። ፭ እኔ ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ፤ ከገደለ በኋላ ወደ ገሃነም ለመጣል ሥልጣን ያለውን ፍሩ። አዎን እላችኋለሁ። እርሱን ፍሩ። ፮ አምስት ድንቢጦች በአሥር ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዲቱ ሰንኳ በእግዚአብሔር ፊት አትረሳም። ፯ ነገር ግን የእናንተ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ የተቈጠረ ነው፤ እንግዲያስ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች ትበልጣላችሁ። ፰ እላችሁማለሁ፤ በሰው ፊት የሚመሰክርልኝ ሁሉ፤ የሰው ልጅ ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይመሰክርለታል፤ ፱ በሰውም ፊት የሚክደኝ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይካዳል። ፲ በሰው ልጅም ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ መንፈስ ቅዱስን የሚሰድብ ግን አይሰረይለትም። ፲፩ ወደ ምኩራቦችና ወደ መኳንንቶችም ወደ ገዢዎችም ሲጌትቱአችሁ፤ እንዴት ወይም ምን እንድትመልሱ ወይም እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ ፲፪ መንፈስ ቅዱስ በዚያች ሰዓት ልትናገሩ የሚገባችሁን ያስተምራችኋልና። ፲፫ ከሕዝቡም አንድ ሰው። መምህር ሆይ፤ ርሰቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው አለው። ፲፬ እርሱም። አንተ ሰው፤ ፈራጅና አካፋይ በላያችሁ እንድሆን ማን ሾመኝ? አለው። ፲፭ የሰው ሕይወት በገንዘቡ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ፤ ከመጌትም ሁሉ ተጠበቁ አላቸው። ፲፮ ምሳሌም

ነገራቸው እንዲህ ሲል። አንድ ባለ ጠጋ ሰው እርሻ እጅግ ፍሬያም ሆነችለት። ፲፯ እርሱም። ፍሬዬን የማከማችበት ሰፍራ አጥቻለሁና ምን ላድርግ? ብሎ በልቡ አሰበ። ፲፰ እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጌተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልጥ እሠራለሁ። በዚያም ፍሬዬንና በረከቴን ሁሉ አከማቻለሁ፤ ፲፱ ነፍሴንም። አንቺ ነፍሴ፣ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፤ ዕረፊ፣ ብዩ፣ ጠጪ፣ ደስ ይበልሽ እላታለሁ አለ። ፳ እግዚአብሔር ግን። አንተ ሰነፍ፣ በዚች ሌሊት ነፍሴህን ከአንተ ሊወሰዱአት ይፈልጓታል፤ ይህን የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል? አለው። ፳፩ ለራሱ ገንዘብ የሚያከማች፣ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲህ ነው። ፳፪ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። ስለዚህ እላችኋለሁ። ለነፍሳችሁ በምትበሉት ወይም ለሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ። ፳፫ ነፍስ ከመብል ሰውነትም ከልብስ ይበልጣልና። ፳፬ ቊራዎችን ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም፣ ዕቃ ቤትም ወይም ጎተራ የላቸውም፣ እግዚአብሔርም ይመግባቸዋል፤ እናንተስ ከወፎች እንዴት ትበልጣላችሁ? ፳፭ ከእናንተ ተጨነቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? ፳፮ እንግዲህ ትንሹን ነገር ሰንኳ የማትችሉ ከሆናችሁ፣ ስለ ምን በሌላ ትጨነቃላችሁ? ፳፯ አበቦችን እንዴት እንዲያድጉ ተመልከቱ፤ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ። ስሎምንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከእነዚህ እንደ እንዲቱ አለበሰም። ፳፰ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን በሜዳ የሆነውን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፣ እናንተ እምነት የጌደላችሁ፣ እናንተንም ይልቁን እንዴት? ፳፱ እናንተም የምትበሉትን የምትጠጡትንም አትፈልጉ፣ አታወላውሉም፤ ፴ ይህን ሁሉ በዓለም ያሉ አሕዛብ ይፈልጉታልና፤ የእናንተም አባት ይህ እንዲያስፈልጋችሁ ያውቃል። ፴፩ ዳሩ ግን መንግሥቱን ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል። ፴፪ አንተ ታናሽ መንገ፣ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነውና አትፍሩ። ፴፫ ያላችሁን ሽጡ ምጽዋትም ሰጡ፤ ሌባ በማይቀርብበት ብልም በማያጠፋበት በሰማያት የማያልቅ መዝገብ የሚሆኑትን የማያረጁትንም ኮረጃዎች ለራሳችሁ አድርጉ፤ ፴፬ መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ ደግሞ በዚያ ይሆናልና። ፴፭ ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁም የበራ ይሁን፤ ፴፮ እናንተም ጌታቸው መጥቶ ደጁን ሲያንኳኳ ወዲያው እንዲከፍቱለት ከሰርገ

እስኪመለስ ድረስ የሚጠብቁ ሰዎችን ሞስሉ 102 ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኛቸው እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁ፡ ታጥቆ በማዕድ ያስቀምጣቸዋል ቀርቦም ያገለግላቸዋል። 103 ከሌሊቱም በሁለተኛው ወይም በሦስተኛው ክፍል መጥቶ እንዲሁ ቢያገኛቸው፡ እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው። 104 ይህን ግን እወቁ ባለቤት በምን ሰዓት ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፡ በነቃ፡ ቤቱም እንዲቆፈር ባልፈቀደም ነበር። 105 እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፡ የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣልና። 106 ጴጥሮስም፡ ጌታ ሆይ፡ ይህን ሞሳሌ ለእኛ ወይስ ደግሞ ለሁሉ ትናገራለህን? አለው። 107 ጌታም አለ። እንኪያስ ሞግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎቹ ላይ የሚሾመው ታማኝና ልባም መጋቢ ማን ነው? 108 ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው። 109 እውነት እላችኋለሁ፡ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል። 110 ያ ባሪያ ግን፡ ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያሰብ ሎሌዎችንና ገረዶችንም ይመታ ይበላም ይጠጣም ይሰክርም ዘንድ ቢጀምር፡ 111 የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል፡ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል እድሉንም ከማይታመኑ ጋር ያደርጋል። 112 የጌታውንም ፈቃድ አውቆ ያልተዘጋጀ እንደ ፈቃድም ያላደረገ ያ ባሪያ እጅግ ይገረፋል፤ 113 ያላወቀ ግን መገረፍ የሚገባውንም ያደረገ ጥቂት ይገረፋል። ብዙም ከተሰጠው ሰው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታል፡ ብዙ አደራም ከተሰጠው ከእርሱ አብዛተው ይሹበታል። 114 በምድር ላይ እሳት ልጥል መጣሁ፡ አሁንም የነደደ ከሆነ ዘንድ ምን እፈልጋለሁ? 115 ነገር ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ፡ እስክትፈጸምም ድረስ እንዴት እጨነቃለሁ? 116 በምድር ላይ ሰላምንም ለመሰጠት የመጣሁ ይመስላችኋልን? እላችኋለሁ፡ አይደለም፡ መለያየትን እንጂ። 117 ከአሁን ጀምሮ በእንዲት ቤት አምስት ሰዎች ይኖራሉና፤ ሦስቱም በሁለቱ ላይ ሁለቱም በሦስቱ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ። 118 አባት በልጅ ላይ ልጅም በአባቱ ላይ፡ እናት በልጅ ላይ ልጅም በእናት ላይ፡ አማት በምራት ላይ ምራትም በአማት ላይ ተነሥተው ይለያያሉ። 119 ደግሞም ሕዝቡን እንዲህ አለ። ደመና ከምዕራብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ፡ ወዲያው። ዝናብ ይመጣል ትላላችሁ።

እንዲሁም ይሆናል፤ ፶፭ በአዜብም ነፋስ ሲነፍስ። ትኩሳት ይሆናል ትላላችሁ። ይሆንማል። ፶፮ እናንት ግብዘቶች። የምድረንና የሰማዩን ፊት ልትመረምሩ ታውቃላችሁ። ነገር ግን ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው? ፶፯ ራሳችሁ ደግሞ ጽድቅን የማትፈርዱ ስለ ምን ነው? ፶፰ ከባላጋራህ ጋር ወደ ሹም ብትሄድ። ወደ ዳኛ እንዳይገቡትትህ ዳኛውም ለሎሌው አሳልፎ እንዳይሰጥህ ሎሌውም በወሳኒ እንዳይጥልህ። ገና በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ እንድትታረቅ ትጋ። ፶፱ እልሃለሁ። የመጨረሻዋን ግማሽ ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከዚያ ከቶ አትወጣም።

፲፫

፩ በዚያን ጊዜም ሰዎች መጥተው ጲላጦስ ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር ሰላደባለቀው ስለ ገሊላ ሰዎች አወሩለት። ፪ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። እነዚህ የገሊላ ሰዎች ይህ ስለ ደረሰባቸው ከገሊላ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ኃጢአተኞች የሆኑ ይመስሉኝኋልን? ፫ እላችኋለሁ። አይደለም፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ። ፬ ወይስ በስሌሆም ግንቡ የወደቀባቸውና የገደላቸው እነዚያ አሥራ ስምንት ሰዎች በኢየሩሳሌም ከሚኖሩት ሁሉ ይልቅ በደላኞች ይመስሉኝኋልን? አይደለም። እላችኋለሁ፤ ፭ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ። ፮ ይህንም ምሳሌ አለ። ለእንድ ሰው በወይኑ አትክልት የተተከለች በለስ ነበረችው። ፯ ፍሬም ሊፈልግባት መጥቶ ምንም አላገኘም። ፰ የወይን አትክልት ሠራተኛውንም። እነሆ። ከዚህች በለስ ፍሬ ልፈልግ ሦስት ዓመት እየመጣሁ ምንም አላገኘሁም፤ ቍ ለግንብ፤ ስለ ምን ደግሞ መሬቱን ታገብቀላለች? አለው። ፲ እርሱ ግን መልሶ። ጌታ ሆይ። ዙሪያዋን እስክኩተኩትላትና ፋንድያ እስካፈሰላት ድረስ በዚች ዓመት ደግሞ ተዋት። ፱ ወደ ፊትም ብታፈራ። ደኅና ነው፤ ያለዚያ ግን ትቈርጣታለህ አለው። ፲ በሰንበትም በእንድ ምኩራብ ያስተምር ነበር። ፲፩ እነሆም። ከአሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ የድካም መንፈስ ያደረገት ሴት ነበረች። እርሷም ጌባባ ነበረች ቀንታም ልትቆም ከቶ አልተቻላትም። ፲፪ ኢየሱስም ባያት ጊዜ ጠራትና። እንቺ ሴት። ከድካምሽ ተፈትተሻል አላት። እጇንም ጨነባት፤ ፲፫ ያን ጊዜም ቀጥ አለች። እግዚአብሔርንም አመሰግነች። ፲፬ የምኩራብ አለቃ ግን ኢየሱስ በሰንበት ስለ ፈወሰ ተቈጥቶ መለሰና ሕዝቡን።

ሊሠራባቸው የሚገባ ሰድስት ቀናት አሉ፤ እንግዲህ በእነርሱ መጥታችሁ ተፈውሱ እንጂ በሰንበት አይደለም አለ። ፲፮ ጌታም መልሶ። እናንተ ግብዘቶቹ፣ ከእናንተ እያንዳንዱ በሰንበት በሬውን ወይስ አህያውን ከግርግሙ ፈትቶ ውኃ ሊያጠጣው ይወስደው የለምን? ፲፯ ይህችም የአብርሃም ልጅ ሆና ከአሥራ ሰምንት ዓመት ጀምሮ ሰይጣን ያሰራት በሰንበት ቀን ከዚህ እስራት ልትፈታ አይገባምን? አለው። ፲፰ ይህንም ሲናገር ሳለ የተቃወሙት ሁሉ አፈሩ፤ ከእርሱም በተደረገው ድንቅ ሁሉ ሕዝቡ ሁሉ ደስ አላቸው። ፲፱ እርሱም። የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች፣ በምንስ አስመስላታለሁ? ፳ ሰው ወስዶ በአትክልቱ የጣላትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ አደገችም ታላቅ ዛፍም ሆነች፣ የሰማይ ወፎችም በቅርንጫፎቻቸው ሰፈሩ አለ። ፳፩ ደግሞም፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን አስመስላታለሁ? ፳፪ ሴት ወስዳ ሁሉ እስኪባካ ድረስ በሦስት መስፈሪያ ዲቄት የሸሽገችውን እርሾ ትመስላለች አለ። ፳፫ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ ከተማዎችንና መንደሮችን እያስተማረ ያልፍ ነበር። ፳፬ እንድ ሰውም። ጌታ ሆይ፣ የሚድኑ ጥቁቶች ናቸውን? አለው። እርሱም እንዲህ አላቸው። ፳፭ በጠበበው በር ለመግባት ተጋደሉ፤ እላችኋለሁና፣ ብዙዎች ለገቡ ይፈልጋሉ አይችሉምም። ፳፮ ባለቤቱ ተነሥቶ በሩን ከቁለፈ በኋላ፣ እናንተ በውጭ ቆማችሁ። ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ ክፈትልን እያላችሁ በሩን ልታንጻኩ ትጀምራላችሁ እርሱም መልሶ። ከወዳት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ይላችኋል። ፳፯ በዚያን ጊዜም። በፊትህ በላን ጠጣንም በአደባባያችንም አስተማርህ ልትሉ ትጀምራላችሁ፤ ፳፰ እርሱም። እላችኋለሁ፣ ከወዳት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም፤ ሁላችሁ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቁ ይላችኋል። ፳፱ አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም ነቢያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችሁ ጊዜ፣ እናንተ ግን ወደ ውጭ ተጥላችሁ ስትቀሩ፣ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፳፻ ከምሥራቅና ከምዕራብም ከሰሜንና ከደቡብም ይመጣሉ፣ በእግዚአብሔርም መንግሥት በማዕድ ይቀመጣሉ። ፴ እነሆም፣ ከኋለኞች ፊተኞች የሚሆኑ አሉ፣ ከፊተኞችም ኋለኞች የሚሆኑ አሉ። ፴፩ በዚያን ሰዓት ከፈሪሳውያን እንዳንዱ ቀርበው። ሄሮድስ ለገድልህ ይወዳልና ከዚህ ውጣና ሄድ አሉት። ፴፪ እንዲህም አላቸው። ሄዳችሁ ለዚያች ቀበሮ። እነሆ፣ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ

በሽተኞችንም እፈውሳለሁ። በሦስተኛውም ቀን እፈጸማለሁ በሉአት። ፲፫ ዳሩ ግን ነቢይ ከኢየሩሳሌም ውጭ ይጠፋ ዘንድ አይገባውምና ዛሬና ነገ ከነገ በሰቲያም ልሄድ ያስፈልገኛል። ፲፬ ኢየሩሳሌም፣ ኢየሩሳሌም፣ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርሰዋ የተላኩትንም የምትወግር፣ ዶሮ ጫጩቶችዋን በክንፎችዋ በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እሰበሰብ ዘንድ ሰንት ጊዜ ወደድሁ። እናንተም አልወደዳችሁም። ፲፭ እነሆ፣ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል። እላችኋለሁም፣ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም።

10

፩ በሰንበትም ከፈሪሳውያን አለቆች ወደ አንዱ ቤት እንጀራ ሊበላ በገባ ጊዜ እነርሱ ይጠባበቁት ነበር። ፪ እነሆም፣ ሆዱ የተነፋ ሰው በፊቱ ነበረ። ፫ ኢየሱስም መልሶ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? ብሎ ለሕግ አዋቂዎችና ለፈሪሳውያን ተናገረ። ፬ እነርሱ ግን ዝም አሉ። ይዘው ፈወሰውና አሰናበተው። ፭ ከእናንተ አህያው ወይስ በሬው በጉድጓድ ቢወድቅ በሰንበት ወዲያው የሚያወጣው ማን ነው? አላቸው። ፮ ስለዚህ ነገርም ሊመልሱለት አልተቻላቸውም። ፯ የታደሙትንም የከበሬታ ሰፍራ እንደ መረጡ ተመልክቶ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል። ፰ ማንም ለሰርግ ቢጠራህ በከበሬታ ሰፍራ አትቀመጥ፤ ምናልባት ከእንተ ይልቅ የከበረ ተጠርቶ ይሆናልና አንተን እርሱንም የጠራ መጥቶ። ፱ ለዚህ ሰፍራ ተውለት ይልሃል። በዚያን ጊዜም እያፈርህ በዝቅተኛው ሰፍራ ልትሆን ትጀምራለህ። ፲ ነገር ግን በተጠራህ ጊዜ፣ የጠራህ መጥቶ። ወዳጄ ሆይ፣ ወደ ላይ ውጣ እንዲልህ፤ ሄደህ በዝቅተኛው ሰፍራ ተቀመጥ፤ ያን ጊዜም ከእንተ ጋር በተቀመጡት ሁሉ ፊት ክብር ይሆንልሃል። ፲፩ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና፣ ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ይላል። ፲፪ የጠራውንም ደግሞ እንዲህ አለው። ምሳ ወይም እራት ባደረግህ ጊዜ፣ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ምናልባት እንዲይጠሩህ ብድራትም እንዲይመልሱልህ፣ ወዳጆችህንና ወንድሞችህን ዘመዶችህንም ባለ ጠጎች ጎረቤቶችህንም አትጥራ። ፲፫ ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሶችንም ዕውሮችንም ጥራ፤ ፲፬ የሚመልሱት ብድራት የላቸውምና ብፁዕ ትሆናለህ፤

በደድቃን ትንሣኤ ይመለስልሃልና። 14 ከተቀመጡትም አንዱ ይህን ሰምቶ። በእግዚአብሔር መንግሥት እንጀራ የሚበላ ብፁዕ ነው አለው። 15 እርሱ ግን እንዲህ አለው። አንድ ሰው ታላቅ እራት አድርጎ ብዙዎችን ጠራ፤ 16 በእራትም ሰዓት የታደሙትን። አሁን ተዘጋጅቶአልና ኑ እንዲላቸው ባሪያውን ላከ። 17 ሁላቸውም በአንድነት ያመካኙ ጀመር። የፊተኛው። መሬት ገዝቼአለሁ ወጥቼም ላየው በግድ ያሰፈልገኛል፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው። 18 ሌላውም። አምስት ጥምድ በሬዎች ገዝቼአለሁ ልፈትናቸውም እሄዳለሁ፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው። 19 ሌላውም። ሚስት አግብቼአለሁ ስለዚህም ልመጣ አልችልም አለው። 20 ባሪያውም ደርሶ ይህን ለጌታው ነገረው። በዚያን ጊዜ ባለቤቱ ተቆጥቶ ባሪያውን። ወደ ከተማ ጎዳናና ወደ ሰላች ፈጥነህ ውጣ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሶችንና ዕውሮችንም ወደዚህ አግባ አለው። 21 ባሪያውም። ጌታ ሆይ፣ እንዲዘዘኸኝ ተደርጎአል፣ ገናም ሰፍራ አለ አለው። 22 ጌታውም ባሪያውን። ቤቴ እንዲሞላ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ውጣና ይገቡ ዘንድ ግድ በላቸው፤ 23 እላችኋለሁና፣ ከታደሙት ከእነዚያ ሰዎች አንድ ሰንኳ እራቴን አይቀምስም አለው። 24 ብዙም ሕዝብ ከእርሱ ጋር ይሄዱ ነበር፣ ዘወር ብሎም እንዲህ አላቸው። 25 ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር አባቴንና እናቴን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም እሳቶቹንም የራሱን ሕይወት ሰንኳ ሳይቀር ባይጠላ፣ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም። 26 ማንም መስቀሉን ተሸክሞ በኋላዬ የማይመጣ፣ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም። 27 ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ ለመደምደም የሚበቃ ያለው እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ ከሳራውን የማይቈጥር ማን ነው? 28 ያለዚያ መሠረቱን ቢመሠርት፣ ሊደመድመውም ቢያቅተው፣ ያዩት ሁሉ። 29 ይህ ሰው ሊሠራ ጀምሮ ሊደመድመው አቃተው ብለው ሊዘብቱበት ይጀምራሉ። 30 ወይም ሌላውን ንጉሥ በጦርነት ሊጋጠም የሚሄድ፣ ከሁለት እልፍ ጋር የሚመጣበትን በአንድ እልፍ ሊገናኝ የሚችል እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ የማያሰብ ንጉሥ ማን ነው? 31 ባይሆንስ ሌላው ገና ሩቅ ሳለ መልክተኞች ልኮ ዕርቅ ይለምናል። 32 እንግዲህ እንደዚሁ ማንም ከእናንተ ያለውን ሁሉ የማይተው ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም። 33 ጨው መልካም ነው፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፈጣል? 34 ለምድር ቢሆን

ለፍግ መቈለያም ቢሆን አይረባም፤ ወደ ውጭ ይጥሉታል። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።

፲፭

፩ ቀራጮችና ኃጢአተኞችም ሁሉ ሊሰሙት ወደ እርሱ ይቀርቡ ነበር። ፪ ፈሪሳውያንና ጳጳሮችም። ይህስ ኃጢአተኞችን ይቀበላል ከእነርሱም ጋር ይበላል ብለው እርስ በርሳቸው እንጐራጐሩ። ፫ ይህንም ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል። ፬ መቶ በግ ያለው ከእነርሱም አንዱ ቢጠፋ፣ ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ የጠፋውን እስኪያገኘው ድረስ ሊፈልገው የማይሄድ ከእናንተ ማን ነው? ፭ ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫንቃው ይሸከመዋል፤ ፮ ወደ ቤትም በመጣ ጊዜ ወዳጆቹንና ጐረቤቶቹን በአንድነት ጠርቶ። የጠፋውን በጌን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ይላቸዋል። ፯ እላችኋለሁ፡ እንዲሁ ንስሐ ከማያስፈልጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጳጳሮች ይልቅ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል። ፰ ወይም አሥር ድሪም ያላት አንድ ድሪም ቢጠፋባት፣ መብራት አብርታ ቤትዋንም ጠርጋ እስክታገኘው ድረስ አጥብቃ የማትፈልግ ሴት ማን ናት? ፱ ባገኘችውም ጊዜ ወዳጆቿንና ጐረቤቶቿን በአንድነት ጠርታ። የጠፋውን ድሪምን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ትላቸዋለች። ፲ እላችኋለሁ፡ እንዲሁ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል። ፲፩ እንዲህም አለ። አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት። ፲፪ ከእነርሱም ታናሹ አባቱን። አባቴ ሆይ፣ ከገንዘብህ የሚደርስኝን ክፍል ሰጠኝ አለው። ገንዘቡንም አካፈላቸው። ፲፫ ከጥቂት ቀንም በኋላ ታናሹ ልጅ ገንዘቡን ሁሉ ሰብሶ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። ከዚያም እያባከነ ገዘቡን በተነ። ፲፬ ሁሉንም ከከሰረ በኋላ በዚያች አገር ጽኑ ራብ ሆነ፣ እርሱም ይጨነቅ ጀመር። ፲፭ ሄደም ከዚያች አገር ሰዎች ከአንዱ ጋር ተዳበለ፣ እርሱም እሪያ ሊያሰማራ ወደ ሜዳ ሰደደው። ፲፮ እሪያዎችም ከሚበሉት አስር ሊጠግብ ይመኝ ነበር፣ የሚሰጠውም አልነበረም። ፲፯ ወደ ልቡም ተመልሶ እንዲህ አለ። እንጀራ የሚተርፋቸው የአባቴ ሞያተኞች ሰንት ናቸው? እኔ ግን ከዚህ በራብ አጠፋለሁ። ፲፰ ተነሥቼም ወደ አባቴ እሄዳለሁና። አባቴ ሆይ፣ በሰማይና በፊትህ በደልሁ። ፲፱ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከሞያተኞችህ እንደ አንዱ

ኢድርገኝ እለዋለሁ። ፳፫ ተነሥቶም ወደ አባቱ መጣ። እርሱም ገና ሩቅ ሳለ አባቱ አየውና አዘነለት፤ ርጦም አንገቱን አቀፈውና ሳመው። ፳፬ ልጄም። አባቱ ሆይ፤ በሰማይና በፊትህ በደልሁ። ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም አለው። ፳፭ አባቱ ግን ባሪያዎቹን አለ። ፈጥናቶሁ ከሁሉ የተሻለ ልብስ አምጡና አልብሱት፤ ለእጁ ቀለበት ለእግሩም ጫማ ሰጡ፤ ፳፮ የሰባውን ፊሪዳ አምጥታችሁ እረዱት፤ እንብላም ደስም ይበለን፤ ፳፱ ይህ ልጄ ሞቶ ነበርና ደግሞም ሕያው ሆኖአል፤ ጠፍቶም ነበር ተገኝቶአልም። ደስም ይላቸው ጀመር። ፳፳ ታላቁ ልጄ በእርሻ ነበረ፤ መጥቶም ወደ ቤት በቀረበ ጊዜ የመሰንቆና የዘፈነ ድምፅ ሰማ፤ ፳፳፩ ከብላቴናዎችም አንዱን ጠርቶ። ይህ ምንድን ነው? ብሎ ጠየቀ። ፳፳፪ እርሱም። ወንድምህ መጥቶአልና በደሳና ሰላገኘው አባትህ የሰባውን ፊሪዳ አረደለት አለው። ፳፳፫ ተቈጣጥሎ ሊገባም አልወደደም፤ አባቱም ወጥቶ ለመነው። ፳፳፬ እርሱ ግን መልሶ አባቱን። እነሆ፤ ይህን ያህል ዓመት እንደ ባሪያ ተገዝቼልሃለሁ ከትእዛዝህም ከቶ አልተላለፍሁም፤ ለእኔም ከወዳጆቼ ጋር ደስ እንዲለኝ አንድ ጥበት ሰንኳ አልሰጠኸኝም፤ ፳፳፭ ገር ግን ገንዘብህን ከጋለሞቶች ጋር በልቶ ይህ ልጅህ በመጣ ጊዜ፤ የሰባውን ፊሪዳ አረድህለት አለው። ፳፳፮ እርሱ ግን። ልጄ ሆይ፤ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ፤ ለእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው፤ ፳፳፯ ዳሩ ግን ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ሕያው ስለ ሆነ ጠፍቶም ነበር ስለ ተገኘ ደስ እንዲለን ፍሥሐም እንድናደርግ ይገባናል አለው።

፲፮

፩ ደግሞም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። መጋቢ የነበረው አንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፤ በእርሱ ዘንድ። ይህ ሰው ያለህን ይበትናል ብለው ከሰሱት። ፩ ጠርቶም። ይህ የምስማብህ ምንድን ነው? ወደ ፊት ለእኔ መጋቢ ልትሆን አትችልምና የመጋቢነትህን ሂሳብ አስረክብኝ አለው። ፪ መጋቢውም በልቡ። ጌታዬ መጋቢነቱን ከእኔ ይወስዳልና ምን ላድርግ? ለመቁፈር ኃይል የለኝም፤ መለመንም አፍራለሁ። ፫ ከመጋቢነቱ ብሻር በቤታቸው እንዲቀበሉኝ የማደርገውን አውቃለሁ አለ። ፬ የጌታውንም ባለ ዕድዎች እያንዳንዳቸውን ጠርቶ የፊተኛውን። ለጌታዬ ምን ያህል ዕዳ አለብህ? አለው። ፭ እርሱም። መቶ ማድጋ ዘይት አለ። ደብዳቤህን እንካ

ፈጥነህም ተቀምጠህ አምሳ ብለህ ጻፍ አለው። ፮ በኋላም ሌላውን። አንተስ ሰንት ዕዳ አለብህ? አለው። እርሱም። መቶ ጫን ሰንዴ አለ። ደብዳቤህን እንካ ሰማንያ ብለህም ጻፍ አለው። ፯ ጌታውም ዓመፀኛውን መጋቢ በልባምነት ስላደረገ አመሰግነው የዚህ ዓለም ልጆች ለትውልዳቸው ከብርሃን ልጆች ይልቅ ልባዎች ናቸውና። ፱ እኔም እላችኋለሁ፤ የዓመፀፃ ገንዘብ ሲያልቅ በዘላለም ቤቶች እንዲቀበሉአችሁ፤ በእርሱ ወዳጆችን ለራሳችሁ አድርጉ። ፲ ከሁሉ በሚያንስ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው፤ ከሁሉ በሚያንስም የሚያምፅ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው። ፲፩ እንግዲያስ በዓመፀፃ ገንዘብ ካልታመናችሁ፤ እውነተኛውን ገንዘብ ማን አደራ ይሰጣችኋል? ፲፪ በሌላ ሰው ገንዘብ ካልታመናችሁ፤ የእናንተን ማን ይሰጣችኋል? ፲፫ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ባርያ ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላልና ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል። ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም። ፲፬ ገንዘብንም የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን ሁሉ ሰምተው ያፈዙበት ነበር። ፲፭ እንዲህም አላቸው። ራሳችሁን በሰው ፊት የምታጸድቁ እናንተ ናችሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ልባችሁን ያውቃል፤ በሰው ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር ፊት ርኩሰት ነውና። ፲፮ ሕግና ነቢያት እስከ ዮሐንስ ነበሩ፤ ከዚያ ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት ይሰበካል፤ ሁሉም ወደ እርሰዎ በኃይል ይገቡባታል። ፲፯ ነገር ግን ከሕግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ሊያልፍ ይቀላል። ፲፰ ሚስቱንም የሚፈታ ሁሉ ሌላይቱንም የሚያገባ ያመነዝራል፤ ከባልዋም የተፈታችውን የሚያገባ ያመነዝራል። ፲፱ ቀይ ልብስና ቀጭን የተልባ እግር የለበስ አንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፤ ዕለት ዕለትም እየተመቸው በደስታ ይኖር ነበር። ፳ አልዓዛርም የሚባል አንድ ድሀ በቍስል ተወርሶ በደጅ ተኝቶ ነበር። ፳፩ ከባለ ጠጋውም ማዕድ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር፤ ውሾች እንኳ መጥተው ቍስሎቹን ይልሱ ነበር። ፳፪ ድሀውም ሞተ፤ መላእክትም ወደ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት፤ ባለ ጠጋው ደግሞ ሞተና ተቀበረ። ፳፫ በሲኦልም በሥቃይ ሳለ አሻቅቦ አብርሃምን በሩቅ አየ አልዓዛርንም በእቅፋ። ፳፬ እርሱም እየጮኸ። አብርሃም አባት ሆይ፤ ማረኝ፤ በዚህ ነበልባል እሣቀያለሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነክሮ መላሴን እንዲያበርድልኝ አልዓዛርን ስደድልኝ አለ። ፳፭ አብርሃም ግን። ልጄ ሆይ፤ አንተ በሕይወትህ ሳለህ

መልካም እንደ ተቀበልህ አሰብ አልዓዛርም እንዲሁ ክፉ፤ አሁን ግን እርሱ በዚህ ይጽናል አንተም ትሣቀያለህ። ፳፮ ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፤ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎአል አለ። ፳፯ እርሱም። እነኪያሰ። አባት ሆይ፤ ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝ፤ ፳፰ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ሰፍራ እንዳይመጡ ይመሰክራላቸው አለ። ፳፱ አብርሃም ግን። ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፤ እነርሱን ይሰሙ አለው። ፴ እርሱም። አይደለም፤ አብርሃም አባት ሆይ፤ ነገር ግን ከሙታን እንዲ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ አለ። ፴፩ ሙሴንና ነቢያትንም የማይሰሙ ከሆነ፤ ከሙታንም እንኳ እንድ ቢነሣ አያምኑም አለው።

፲፯

፩ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። መሰናክል ግድ ሳይመጣ አይቀርም፤ ነገር ግን መሰናክሉን ለሚያመጣው ወዮለት፤ ፪ ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱን ከማሰናከል ይልቅ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታሰር ወደ ባሕር ቢጣል ይጠቅመው ነበር። ፫ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። ወንድምህ ቢበድልህ ገሥጸው፤ ቢጸጸትም ይቅር በለው። ፬ በቀንም ሰባት ጊዜ እንኳ ቢበድልህ በቀንም ሰባት ጊዜ። ተጸጸትሁ እያለ ወደ አንተ ቢመለስ፤ ይቅር በለው። ፭ ሐዋርያትም ጌታን። እምነት ጨምርልን አሉት። ፮ ጌታም አለ። የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህን ሾላ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተተከል ብትሉት፤ ይታዘዝላችሁ ነበር። ፯ ከእናንተም የሚያርሰ ወይም ከብትን የሚጠብቅ ባሪያ ያለው፤ ከእርሻ ሲመለስ። ወዲያው ቅረብና በማዕድ ተቀመጥ የሚለው ማን ነው? ፰ የምበላውን እራቴን አሰናዳልኝ፤ እስክበላና እስክጠጣ ድረስ ታጥቀህ አገልግላኝ፤ በኋላም አንተ ብላና ጠጣ የሚለው አይደለምን? ፱ ያንን ባሪያ ያዘዘውን ሰላደረገ ያመሰግነዋልን? ፲ እንዲሁ እናንተ ደግሞ የታዘዘችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ። የማንጠቅም ባሪያዎች ነን፤ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል በሉ። ፲፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ሲሄድ በገሊላና በሰማርያ መካከል አለፈ። ፲፪ ወደ እንዲት መንደርም ሲገባ በሩቅ የቆሙት አሥር ለምጻሞች ተገናኙት፤ ፲፫ እነርሱም እየጮኹ። አየሱስ ሆይ፤ አቤቱ፤ ማረን አሉ። ፲፬ አይቶም። ሂዱ፤ ራሳችሁን ለካህናት

አሳዩ አላቸው። ፲፭ እነሆም፣ ሲሄዱ ነጹ። ከእነርሱም አንዱ እንደ ተፈወሰ ባዩ ጊዜ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን እያከበረ ተመለሰ። ፲፮ እያመሰገነውም በእግሩ ፊት በግንባሩ ወደቀ፤ እርሱም ሳምራዊ ነበረ። ፲፯ ኢየሱስም መልሶ። አሥሩ አልነጹምን? ዘጠኙስ ወዴት አሉ? ፲፰ ከዚህ ከልዩ ወገን በቀር እግዚአብሔርን ሊያከብሩ የተመለሱ አልተገኙም አለ። ፲፱ እርሱንም። ተነሣና ሂድ፤ እምነትህ አድናሃል አለው። ፳ ፈሪሳውያንም። የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች ብለው ቢጠይቁት፣ መልሶ። የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ አትመጣም፤ ፳፩ ደግሞም። እንኳት በዚህ ወይም። እንኳት በዚያ አይሉክትም። እነሆ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናትና አላቸው። ፳፪ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። ከሰው ልጅ ቀኖች አንዱን ልታዩ የምትመኙበት ወራት ይመጣል አታዩትምም። ፳፫ እነርሱም። እነሆ በዚህ፣ ወይም። እነሆ በዚያ ይሉክኝኋል፤ አትሂዱ አትከተሉክቸውም። ፳፬ መብረቅ በርቆ ከሰማይ በታች ካለ ከአንድ አገር ከሰማይ በታች ወዳለው ወደ ሌላ አገር እንደሚያበራ፣ የሰው ልጅ በቀኑ እንዲህ ይሆናል። ፳፭ አስቀድሞ ግን ብዙ መከራ እንዲቀበል ከዚህም ትውልድ እንዲጣል ይገባዋል። ፳፮ በኖሳ ዘመንም እንደ ሆነ፣ በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ፳፯ ኖሳ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ፣ ይበሉና ይጠጡ ያገቡና ይጋቡም ነበር፣ የጥፋት ውኃም መጣ ሁሉንም አጠፋ። ፳፰ እንዲሁ በሎጥ ዘመን እንደ ሆነ፤ ይበሉ ይጠጡም ይገዙም ይሸጡም ይተክሉም ቤትም ይሠሩ ነበር፤ ፳፱ ሎጥ ከሰዶም በወጣበት ቀን ግን ከሰማይ አሳትና ዲን ዘነበ ሁሉንም አጠፋ። ፴ የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀን እንዲሁ ይሆናል። ፴፩ በዚያም ቀን በሰገነት ያለ በቤቱ ያለውን ዕቃ ሊወስድ አይውረድ፣ እንዲሁም በእርሻ ያለ ወደ ኋላው አይመለስ። ፴፪ የሎጥን ሚስት አስቡክት። ፴፫ ነፍሱን ሊያድን የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፣ ነፍሱንም የሚያጠፋ ሁሉ በሕይወት ይጠብቃታል። ፴፬ እላችኋለሁ፣ በዚያች ሌሊት ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል ሁለተኛውም ይቀራል። ፴፭ ሁለት ሴቶች በአንድ ወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዱቱ ትወስዳለች ሁለተኛዬቱም ትቀራለች። ፴፮ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል ሁለተኛውም ይቀራል። ፴፯ መልሰውም። ጌታ ሆይ፣ ወዴት ነው? አሉት። እርሱም። ሥጋ ወዳለበት በዚያ

አሞራዎች ይሰበሰባሉ አላቸው።

፲፮

፩ ሳይታክቱም ዘወትር ሊጸልዩ እንዲገባቸው የሚል ሞሳሌን ነገራቸው። ፪ እንዲህ ሲል። በአንዲት ከተማ እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውንም የማያፍር አንድ ዳኛ ነበረ። ፫ በዚያችም ከተማ አንዲት መበለት ነበረች። ወደ እርሱም እየመጣች። ከባላጋራዬ ፍረድልኝ ትለው ነበር። ፬ እያሌ ቀንም አልወደደም፤ ከዚህ በኋላ ግን በልቡ። ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰውንም ባላፍር፤ ፭ ይህች መበለት ስለምታደክመኝ ሁልጊዜም እየመጣች እንዳታውከኝ እፈርድላታለሁ አለ። ፮ ጌታም አለ። ዓመፀኛው ዳኛ ያለውን ሰሙ። ፯ እግዚአብሔር እንኪያስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ለሚታገሡባቸውም ምርጫ አይፈርድላቸውምን? ፰ እላችኋለሁ። ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል። ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነትን ያገኝ ይሆንን? ፱ ዳድቃን እንደ ሆኑ በራሳቸው ለሚታመኑና ሌሎቹን ሁሉ በጣም ለሚንቁ ይህን ሞሳሌ ነገራቸው።

፲ እንዲህ ሲል። ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ መቅደስ ወጡ። አንዱ ፈሪሳዊ ሁለተኛውም ቀራጭ። ፲፩ ፈሪሳዊም ቆሞ በልቡ ይህን ሲጸልይ። እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ሌላ ሰው ሁሉ። ቀማኞችና ዓመፀኞች አመንዘሮችም። ወይም እንደዚህ ቀራጭ ስላልሆንሁ አመሰግንሃለሁ፤ ፲፪ በየሳምንቱ ሁለት ጊዜ እጠማለሁ። ከማገኘውም ሁሉ አሥራት አወጣለሁ አለ። ፲፫ ቀራጩ ግን በሩቅ ቆሞ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ሊያነሣ እንኳ አልወደደም። ነገር ግን። አምላክ ሆይ፤ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ እያለ ደረቱን ይደቃ ነበር። ፲፬ እላችኋለሁ። ከዚያ ይልቅ ይህ ጸድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ ተመለሰ፤ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና፤ ራሱን ግን የሚያዋርድ ከፍ ይላል። ፲፭ እንዲደሰሳቸውም ሕፃናትን ደግሞ ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም አይተው ገሠጹአቸው። ፲፮ ኢየሱስ ግን ሕፃናትን ወደ እርሱ ጠርቶ። ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተወክቶው አትከልክሉአቸውም፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና። ፲፯ አውነት እላችኋለሁ። የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አለ። ፲፰ ከአለቆችም አንዱ። ቸር መምህር፤ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው። ፲፱ ኢየሱስም።

ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም። ፳ ትእዛዛቱን ታውቃለህ፤ አታመንዝር፤ አትግደል፤ አትሰረቅ፤ በሐሰት አትመሰክር፤ አባትህንና እናትህን አክብር አለው። ፳፩ እርሱም። ይህን ሁሉ ከሕፃንናቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ አለ። ፳፪ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ። አንዲት ገና ቀርታሃለች፤ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሆች ሰጥ፤ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ፳፫ እርሱ ግን ይህን ሰምቶ እጅግ ባለ ጠጋ ነበርና ብዙ አዘነ። ፳፬ ኢየሱስም ብዙ እንዳዘነ አይቶ። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል። ፳፭ ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ሊገባ ይቀላል አለ። ፳፮ የሰሙትም። እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል? አሉ። ፳፯ እርሱ ግን። በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አለ። ፳፰ ጴጥሮስም። እነሆ፤ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ አለ። ፳፱ እርሱም። እውነት እላችኋለሁ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ቤትን ወይም ወላጆችን ወይም ወንድሞችን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን የተወ፣ ፴ በዚህ ዘመን ብዙ እጥፍ በሚመጣውም ዓለም የዘላለምን ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም አላቸው። ፴፩ አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ አቅርቦ እንዲህ አላቸው። እነሆ፤ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ ስለ ሰው ልጅም በነቢያት የተጻፈው ሁሉ ይፈጸማል። ፴፪ ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታልና፤ ይዘብቱበትማል ያንገላቱትማል ይተፋብትማል፤ ፴፫ ከገረፉትም በኋላ ይገድሉታል፤ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል። ፴፬ እነርሱም ከዚህ ነገር ምንም አላስተዋሉም፤ ይህም ቃል ተሰውሮባቸው ነበር፤ የተናገረውንም አላወቁም። ፴፭ ወደ ኢየሪኮም በቀረበ ጊዜ አንድ ዕውር እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር። ፴፮ ሕዝብም ሲያልፍ ሰምቶ። ይህ ምንድር ነው? ብሎ ጠየቀ። ፴፯ እነርሱም። የናዝሬቱ ኢየሱስ ያልፋል ብለው አወሩለት። ፴፰ እርሱም። የዳዊት ልጅ፤ ኢየሱስ ሆይ፤ ማረኝ እያለ ጮኸ። ፴፱ በሰተ ፊት ይሄዱ የነበሩትም ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኸ። ፵ ኢየሱስም ቆሞ ወደ እርሱ እንዲያመጡት አዘዘ። በቀረበም ጊዜ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ብሎ ጠየቀው። ፵፩ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አይ ዘንድ ነው አለው። ፵፪ ኢየሱስም። አይ፤ እምነትህ አድናሃል አለው። ፵፫ በዚያን ጊዜም አየ፤ እግዚአብሔንም እያከበረ ተከተለው። ሕዝቡም ሁሉ

አይተው እግዚአብሔርን አመሰግኑ።

፲፱

፩-፫ ኢየሱስንም የትኛው እንደ ሆነ ሊያይ ይፈልግ ነበር፤ ቁመቱም አጭር ነበረና ስለ ሕዝቡ ብዛት አቃተው።

፬ በዚያችም መንገድ ያልፍ ዘንድ አለውና ያየው ዘንድ ወደ ፊት ሮጦ በአንድ ሾላ ላይ ወጣ። ፭ ኢየሱስም ወደዚያ ሰፍራ በደረሰ ጊዜ፥ አሻቅቦ አየና። ዘኬዎስ ሆይ፥ ዛሬ በቤትህ እውል ዘንድ ይገባኛልና ፈጥነህ ውረድ አለው። ፮ ፈጥኖም ወረደ በደስታም ተቀበለው። ፯ ሁሉም አይተው። ከኃጢአተኛ ሰው ጋር ሊውል ገባ ብለው አንጐራጐሩ። ፰ ዘኬዎስ ግን ቆሞ ጌታን። ጌታ ሆይ፥ ካለኝ ሁሉ እኩሌታውን ለድሆች እስጣለሁ፤ ማንንም በሐሰት ከሰሼ እንደ ሆንሁ አራት እጥፍ እመልሳለሁ አለው። ፱ ኢየሱስም። እርሱ ደግሞ የአብርሃም ልጅ ነውና ዛሬ ለዚህ ቤት መዳን ሆኖለታል፤ ፲ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአለና አለው። ፲፩ እነርሱም ይህን ሲሰሙ፥ ወደ ኢየሩሳሌም መቅረቡ ስለ ሆነ የእግዚአብሔርም መንግሥት ፈጥኖ ለገለጥ እንዳለው ስለ መሰላቸው ምሳሌ ጭምር ተናገረ። ፲፪ ስለዚህም እንዲህ አላቸው። አንድ መከራን ለራሱ መንግሥትን ይዞ ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። ፲፫ አሥር ባሪያዎችንም ጠርቶ አሥር ምናን ሰጣቸውና። እስክመጣ ድረስ ነግዶ አላቸው። ፲፬ የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና። ይህ በላያችን ሊነግሥ አንድም ብለው በኋላው መልክተኞችን ላኩ። ፲፭ መንግሥትንም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፥ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ። ፲፮ የፊተኛውም ደርሶ። ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው። ፲፯ እርሱም። መልካም፥ አንተ በጎ ባሪያ፥ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው። ፲፰ ሁለተኛውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ አለው። ፲፱ ይህንም ደግሞ። አንተም በአምስት ከተማዎች ላይ ሁን አለው። ፳ ሌላውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፥ በጨርቅ ጠቅልዬ የጠበቅኋት ምናንህ እነሆ፤ ፳፩ ፈርቼሃለሁና፥ ጨካኝ ሰው ስለ ሆንህ፤ ያላኖርኸውን ትወስዳለህ ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ አለው። ፳፪ እርሱም። አንተ ክፉ ባሪያ፥ አፍህ በተናገረው እፈርድብሃለሁ። እኔ ያላኖርሁትን የምወሰድና

ያልዘራሁትን የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንሁ አወቅህ፤ ምን ነው ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ያልሰጠኸው? ፳፫ እኔም መጥቼ ከትርፋ ጋር እወሰደው ነበር አለው። ፳፬ በዚያም ቆመው የነበሩትን። ምናኑን ውሰዱበት አሥሩ ምናን ላለውም ሰጡት አላቸው። ፳፭ እነርሱም። ጌታ ሆይ፣ አሥር ምናን አለው አሉት። ፳፮ እላችኋለሁ፣ ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፣ ከሌለው ግን ያው ያለው ሰንኳ ይወሰድበታል። ፳፯ ነገር ግን እነዚያን በላያቸው ልነግሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡአቸው በፊቱም እረዱአቸው። ፳፰ ይህንም ከተናገረ በኋላ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ይቀድማቸው ነበር። ፳፱ ደብረ ዘይትም በሚባል ተራራ አጠገብ ወዳሉት ወደ ቤተ ፋጅና ወደ ቢታንያ በቀረበ ጊዜ፣ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከና። ፴ በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፣ ወደ እርሰዋም ገብታችሁ ከሰው ማንም ገና ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታሰር ታገኛላችሁ፣ ፈትታችሁም አምጡት። ፴፩ ማንም። ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? ብሎ ቢጠይቃችሁ፣ እንዲሁ። ለጌታ ያስፈልገዋል በሉ አላቸው። ፴፪ የተላኩትም ሄደው እንዳላቸው አገኙ። ፴፫ እነርሱም ውርንጫውን ሲፈቱ ጌቶቹ፣ ውርንጫውን ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? አሉአቸውም ፴፬ እነርሱም። ለጌታ ያስፈልገዋል አሉ። ፴፭ ወደ ኢየሱስም አመጡት፣ በውርንጫውም ላይ ልብሳቸውን ጭነው ኢየሱስን አስቀመጡት። ፴፮ ሲሄድም ልብሳቸውን በመንገድ ያነጥፋ ነበር። ፴፯ ወደ ደብረ ዘይት ቍልቍላትም አሁን በቀረበ ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱ ሁላቸው ደስ እያላቸው ተአምራትን ሁሉ ስላዩ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን ሊያመሰግኑ ጀምረው። ፴፰ በጌታ ስም የሚመጣ ንጉሥ የተባረከ ነው፤ በሰማይ ሰላም በአርያምም ክብር አሉ። ፴፱ ከሕዝብም መካከል ከፈሪሳውያን አንዳንድ። መምህር ሆይ፣ ደቀ መዛሙርትህን ገሥጻቸው አሉት። ፵ መልሶም። እላችኋለሁ፣ እነዚህ ዝም ቢሉ ድንጋዮች ይጮኻሉ አላቸው። ፵፩ ሲቀርብም ከተማይቱን አይቶ አለቀሰላት፣ ፵፪ እንዲህ እያለ። ለሰላምሽ የሚሆነውን በዚህ ቀን አንቺሰ ሰንኳ ብታውቁ፤ አሁን ግን ከዓይንሽ ተሰውሮአል። ፵፫ ወራት ይመጣብሻልና፣ ጠላቶችሽም ቅጥር ይቀጥሩብሻል ይከቡሻልም በየበኩሉም ያሰጩንቁሻል፤ ፵፬ አንቺንም በአንቺም ውስጥ የሚኖሩትን ልጆችሽን ወደ ታች ይጥላሉ፣ በአንቺ ውስጥም ድንጋይ በድንጋይ ላይ አይተዉም፣ የመጡብኘትሽን ዘመን አላወቅሽምና።

፵፭ ወደ መቅደስም ገብቶ በእርሱ የሚሸጡትን የሚገዙትንም ያወጣ ጀመር፤ ፵፮ እርሱም። ቤቴ የጸሎት ቤት ይሆናል ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችሁት አላቸው። ፵፯ ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጳሮች የሕዝቡ ታላላቆችም ለገድሉት ይፈልጉ ነበር። ፵፰ የሚያደርጉበትንም አጡ፤ ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙት ተንጠልጥለውበት ነበርና።

፳

፩ አንድ ቀንም ሕዝቡን በመቅደስ ሲያስተምር ወንጌልንም ሲሰብክላቸው፣ የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ከሸማግሌዎች ጋር ወደ እርሱ ቀረቡና። ፪ እስኪ ነገረን፤ እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ ወይስ ይህን ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው? ብለው ተናገሩት። ፫ መልሱም። እኔ ደግሞ እንዲት ነገር አጠይቃችኋለሁ፣ እናንተም ነገሩኝ፤ ፬ የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? አላቸው። ፭ እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤ ፮ ከሰው ብንል ግን ሕዝቡ ሁሉ ይወግሩናል፤ የሐንስ ነቢይ እንደ ነበረ ሁሉ ያምኑ ነበርና አሉ። ፯ መልሰውም። ከወዳት እንደ ሆነ አናውቅም አሉት። ፰ ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው። ፱ ይህንም ሞሳሌ ለሕዝቡ ይላቸው ጀመር። አንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለ ለገበሬዎችም እከራይቶ ለብዙ ዘመን ወደ ሌላ አገር ሄደ። ፲ በጊዜውም ከወይኑ አትክልት ፍሬ እንዲሰጡት አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎች ላከ፤ ገበሬዎቹ ግን ደበደቡት ባደውንም ሰደዱት። ፲፩ ጨምሮም ሌላውን ባሪያ ላከ፤ እነርሱም ያን ደግሞ ደበደቡት አዋርደውም ባደውን ሰደዱት። ፲፪ ጨምሮም ሦስተኛውን ላከ፤ እነርሱም ይህን ደግሞ አቀሰለው አወጡት። ፲፫ የወይኑም አትክልት ጌታ። ምን ላድርግ? የምወደውን ልጄን እልካለሁ፤ ምናልባት እርሱን አይተው ያፍሩታል አለ። ፲፬ ገበሬዎቹ ግን አይተውት እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ወራሹ ይህ ነው፤ ርስቱ ለእኛ እንዲሆን ኑ እንግደለው አሉ። ፲፭ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት። እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋቸዋል? ፲፮ ይመጣል እነዚህንም ገበሬዎች ያጠፋል፣ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል። ይህንም በሰሙ ጊዜ። ይህስ አይሁን አሉ። ፲፯ እርሱ ግን ወደ እነርሱ ተመልክቶ።

እንግዲህ። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ ተብሎ የተጻፈው ይህ ምንድር ነው? ፲፯ በዚያም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይቀጠቀጣል፤ የሚወድቅበትን ሁሉ ግን ይፈጠቀጣል አለ። ፲፱ የካህናት አለቆችና ጻፎችም ይህን ምሳሌ በእነርሱ ላይ እንደ ተናገረ አውቀው በዚያች ሰዓት እጃቸውን ሊጭኑበት ፈለጉ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ። ፳ ሲጠባበቁም ወደ ገዢ ግዛትና ሥልጣን አሳልፈው እንዲሰጡት ጻድቃን መሰለው በቃሉ የሚያጠምዱትን ሽማቂዎች ሰደዱበት። ፳፩ ጠይቀውም። መምህር ሆይ፣ እውነትን እንድትናገርና እንድትሰተምር ለሰው ፊትም እንዳታደላ እናውቃለን። በእውነት የእግዚአብሔርን መንገድ ታስተምራለህ እንጂ፤ ፳፪ ለቁሣር ግብር ልንሰጥ ተፈቅዶአልን? ወይስ አልተፈቀደም? አሉት። ፳፫ እርሱ ግን ተንኩላቸውንም ተመልክቶ። ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ? እንደ ዲናር አሳዩኝ፤ ፳፬ መልኩ ጽሕፈቱስ የማን ነው? አላቸው። መልሰውም። የቁሣር ነው አሉት። ፳፭ እርሱም። እንኪያስ የቁሣርን ለቁሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አሰረክቡ አላቸው። ፳፮ በሕዝቡም ፊት በቃሉ ሊያጠምዱት አልቻሉም በመልሱም እየተደነቁ ዝም አሉ። ፳፯ ትንሣኤ ሙታንንም የሚክዱ ከሰዲቃውያን እንዳንደቹ ቀርበው ጠየቁት። ፳፰ እንዲህ ሲሉ። መምህር ሆይ፣ ሙሴ። ሚስት ያለችው የአንድ ሰው ወንድም ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፣ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጻፈልን። ፳፱ እንግዲያስ ሰባት ወንድማማች ነበሩ፤ የፊተኛውም ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ፤ ፴-፴፪ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች። ፴፫ እንግዲህ ሰባቱ አግብተዋታልና ሴቲቱ በትንሣኤ ከእነርሱ ለማንኛቸው ሚስት ትሆናለች? ፴፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይገባሉም። ፴፭ ያን ዓለምና ከሙታን ትንሣኤ ሊያገኙ የሚገባቸው እነዚያ ግን እያገቡም አይገቡምም። እንደ መላእክት ናቸውና። ፴፮ ሊሞቱም ወደ ፊት አይቻላቸውም። የትንሣኤም ልጆች ስለ ሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው። ፴፯ ሙታን እንዲነሡ ግን ሙሴ ደግሞ በቀጥቋጦው ዘንድ ጌታን የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ በማለቱ አስታወቀ፤ ፴፰ ሁሉ ለእርሱ ሕያዋን ስለ ሆኑ፣ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም። ፴፱ ከጻፎችም እንዳንደቹ መልሰው። መምህር ሆይ፣ መልካም ተናገርህ አሉት። ፵ ወደ ፊትም እንደ ነገር ሰንኳ

ሊጠይቁት አልደፈሩም። ፱፭ እንዲህም አላቸው። ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ? ፱፮-፱፬ እንግዲህ ዳዊት። ጌታ ብሎ ይጠራዋል፤ እንዴትስ ልጅ ይሆናል? ፱፯ ሕዝቡም ሁሉ ሲሰሙ ደቀ መዛሙርቱን። ፱፰ ረጃጅም ልብስ ለብሰው መዘር ከሚፈልጉ፤ በገበያም ሰላምታ፤ በምኩራብም የከበሬታ ወንበር፤ በምሳም የከበሬታ ሰፍራ ከሚወዱ ከጻፎች ተጠበቁ፤ ፱፱ የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎታቸውንም በማሰረዘም የሚያመካኙ፤ እነዚህ የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ አለ።

፳፬

፳ ዓይኑንም አንሥቶ መባቸውን በመዝገብ የሚጥሉ ባለ ጠጎችን አየ። ፳፩ እንዲትም ድህ መበለት ሁለት ሳንቲም በዚያ ሰትጥል አየና። ፳፪ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህች ድህ መበለት ከሁሉ ይልቅ አብልጣ ጣለች፤ ፳፫ እነዚህ ሁሉ ከትርፋቸው ወደ እግዚአብሔር መዝገብ ጥለዋልና፤ ይህች ግን ከጉድለት የነበራትን ትዳርዋን ሁሉ ጣለች አለ። ፳፬ እንዳንደቸም ስለ መቅደስ በመልካም ድንጋይና በተሰጠው ሽልማት እንዳገጠ ሲነገገሩ። ይህም የምታዩት ሁሉ፤ ፳፭ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ የማይቀርበት ዘመን ይመጣል አለ። ፳፮ እነርሱም። መምህር ሆይ፤ እንግዲህ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ይሆን ዘንድ እንዳለው ምልክቱ ምንድር ነው? ብለው ጠየቁት። ፳፯ እንዲህም አለ። እንዳትሰቱ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች። እኔ ነኝ፤ ዘመኑም ቀርቦአል እያሉ በሰሜ ይመጣሉና፤ እነርሱን ተከትላችሁ አትሂዱ። ፳፰ ጦርንና ሁከትንም በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ አስቀድሞ ይሆን ዘንድ ግድ ነውና፤ ነገር ግን መጨረሻው ወዲያው አይሆንም። ፳፱ በዚያን ጊዜ እንዲህ አላቸው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ፤ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ ፳፲ ታላቅም የምድር መናወጥና በልዩ ልዩ ሰፍራ ቸነፈር ራብም ይሆናል፤ የሚያሰፈራም ነገር ከሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል። ፳፲፩ ከዚህም ሁሉ በፊት እጃቸውን በላያችሁ ይጭናሉ ያሳድዱአችሁማል፤ ስለ ሰሜም ወደ ምኩራብና ወደ ወሳኒ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ወደ ነገሥታትና ወደ ገዢዎችም ይወስዱአችኋል፤ ፳፲፪ ይህም ለምስክርነት ይሆንላችኋል። ፳፲፫ ስለዚህ እንዴት እንድትመልሱ አስቀድማችሁ እንዳታሰቡ በልባችሁ አኑሩት፤ ፳፲፬ ወደረቆቻችሁ ሁሉ ሊቃወሙና

ሊከራከሩ የማይችሉትን አፍና ጥበብ እስጣችኋለሁና።
 ፲፮ ወላጆችም ስንኳ ወንድሞችም ዘመዶችም ወዳጆችም
 አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ከእናንተም እንዳንዲን ይገድላሉ፤
 ፲፱ በሁሉም ስለ ሰሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። ፳፬ ከራሳችሁም
 እንዲት ጠጉር ስንኳ አትጠፋም፤ ፳፱ በመታገሣችሁም
 ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ። ፳፻ ኢየሩሳሌም ግን በጭፍራ ተከባ
 ስታዩ በዚያን ጊዜ ጥፋትዋ እንደ ቀረበ እወቁ። ፳፻፱ የዚያን
 ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤ በመካከልዎም ያሉ
 ከእርሰዎ ፈቀቅ ይበሉ፤ በገጠር ያሉም ወደ እርሰዎ አይግቡ፤
 ፳፻፳ የተጻፈው ሁሉ እንዲፈጸም ይህ የበቀል ጊዜ ነውና።
 ፳፻፲ በዚያን ወራት ለእርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው፤ ታላቅ
 ችግር በምድር ላይ፤ በዚህም ሕዝብ ላይ ቊጣ ይሆናልና፤
 ፳፻፳፬ በሰይፍ ስላትም ይወድቃሉ፤ ወደ አሕዛብ ሁሉም ይሚረካሉ፤
 የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ
 የተረገጠች ትሆናለች። ፳፻፳፭ በፀሐይና በጨረቃም በከዋክብትም
 ምልክት ይሆናል፤ በምድር ላይም አሕዛብ ከባሕሩና ከሞገዲም
 ድምፅ የተነሣ እያመነጁ ይጨነቃሉ፤ ፳፻፳፮ ሰዎችም ከፍርሃትና
 በዓለም የሚመጣበትን ከመጠበቅ የተነሣ ይደክማሉ፤ የሰማያት
 ኃይላት ይናወጣሉና። ፳፻፳፯ በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በኃይልና
 በብዙ ክብር በደመና ሲመጣ ያየታል። ፳፻፳፰ ይህም ሊሆን
 ሲጀምር ቤዛችሁ ቀርቦአልና አሻቅባችሁ ራሳችሁን አንሁ።
 ፳፻፳፱ ምሳሌንም ነገራቸው እንዲህ ሲል። በለሰንና ዛፎችን ሁሉ
 እዩ፤ ፴ ሲያቁጠቀሙ ተመልክታችሁ በጋ አሁን እንደ ቀረበ
 ራሳችሁ ታውቃላችሁ። ፴፩ እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህ ሁሉ
 መሆኑን ስታዩ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበች እወቁ።
 ፴፪ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ
 አያልፍም። ፴፫ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።
 ፴፬ ነገር ግን ልባችሁ በመጠጥ ብዛትና በሰካር ስለ ትዳርም
 በማሰብ እንዳይከብድ፤ ያ ቀንም በድንገት እንዳይመጣባችሁ
 ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ፴፭ በምድር ሁሉ ላይ በሚቀመጡ
 ሁሉ እንደ ወጥመድ ይደርሰባቸዋልና። ፴፮ እንግዲህ ሊመጣ
 ካለው ከዚህ ሁሉ ለማምለጥ፤ በሰው ልጅም ፊት ለመቆም
 እንድትችሉ ስትጸልዩ ሁል ጊዜ ትጉ። ፴፯ ዕለት ዕለትም
 በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ሌሊት ግን ደብረ ዘይት ወደምትባል
 ተራራ ወጥቶ ያድር ነበር። ፴፰ ሕዝቡም ሁሉ ይሰሙት ዘንድ

ማልደው በመቅደስ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፳፪

፩ ፋሲካም የሚባለው የቁጣ በዓል ቀረበ። ፪ የካህናት አለቆችና ጳጳሮችም እንዴት እንዲያጠፉት ይፈልጉ ነበር፤ ሕዝቡን ይፈሩ ነበርና። ፫ ሰይጣንም ከአሥራ ሁለቱ ቊጥር አንዱ በነበረው የአሰቆሮቱ በሚባለው በይሁዳ ገባ፤ ፬ ሄደም እንዴት አሳልፎ እንዲሰጣቸው ከካህናት አለቆችና ከመቅደስ አዛዦች ጋር ተነጋገረ። ፭ እነርሱም ደስ አላቸው። ገንዘብም ሊሰጡት ተዋዋሉ። ፮ እሺም አለ፣ ሕዝብም በሌለበት አሳልፎ እንዲሰጣቸው ሞቹ ጊዜ ይፈልግ ነበር። ፯ ፋሲካንም ሊያርዱበት የሚገባው የቁጣ በዓል ደረሰ፤ ፰ ጴጥሮስንና ዮሐንስንም። ፋሲካን እንድንበላ ሄዳችሁ አዘጋጅልን ብሎ ላካቸው። ፱ እነርሱም። ወዴት እናዘጋጅ ዘንድ ትወዳለህ? አሉት። ፲ እርሱም አላቸው። እነሆ፣ ወደ ከተማ ስትገቡ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰው ይገናኛችኋል፤ ወደ ሚገባበት ቤት ተከተሉት፤ ፲፩ ለባለቤቱም። መምህሩ። ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ክፍል ወዴት ነው? ይልሃል በሉት፤ ፲፪ ያም በደርብ ላይ ያለውን የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ በዚያም አሰናድልን። ፲፫ ሄደውም እንዳላቸው አገኙና ፋሲካን አሰናድዱ። ፲፬ ሰዓቱም በደረሰ ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋር በማዕድ ተቀመጠ። ፲፭ እርሱም። ከመከራዬ በፊት ከእናንተ ጋር ይህን ፋሲካ ልበላ እጅግ እመኝ ነበር፤ ፲፮ እላችኋለሁና፣ በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ድረስ፣ ወደ ፊት ከዚህ አልበላም አላቸው። ፲፯ ጽዋንም ተቀበለ አመሰግኖም። ይህን እንካችሁ በመካከላችሁም ተካፈሉት፤ ፲፰ እላችኋለሁና፣ የእግዚአብሔር መንግሥት እስክትመጣ ድረስ ከአሁን ጀምሮ ከወይኑ ፍሬ አልጠጣም አለ። ፲፱ እንጀራንም እንሥቶ አመስገን ቆርሶም ሰጣቸውና። ስለ እናንተ የሚሰጠው ሥጋዬ ይህ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ። ፳ እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን እንሥቶ እንዲህ አለ። ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው። ፳፩ ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ እጅ እነሆ በማዕድ ከእኔ ጋር ናት። ፳፪ የሰው ልጅስ እንደ ተወሰነው ይሄዳል፣ ነገር ግን አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት። ፳፫ ከእነርሱም ይህን ሊያደርግ ያለው ማን እንደ ሆነ እርስ

በርሳቸው ይጠያየቁ ጀመር። ፳፬ ደግሞም ማናቸውም ታላቅ ሆኖ እንዲቆጠር በመካከላቸው ክርክር ሆነ። ፳፭ እንዲህም አላቸው። የአሕዛብ ነገሥታት ይገዙአቸዋል፤ በላያቸውም የሚሠለጡት ቸርነት አድራጊዎች ይባላሉ። ፳፮ እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ፤ ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነ በመካከላችሁ እንደ ታናሽ፣ የሚገዛም እንደሚያገለግል ይሁን። ፳፯ በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው? የተቀመጠው አይደለምን? እኔ ግን በመካከላችሁ እንደሚያገለግል ነኝ። ፳፰ ነገር ግን እናንተ በፈተናዎቼ ከእኔ ጋር ጸንታችሁ የኖራችሁ ናችሁ፤ ፳፱-፴፬ ጌታም። ሰምዖን ሰምዖን ሆይ፣ እነሆ፣ ሰይጣን እንደ ሰንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤ ፴፪ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ አማለድሁ፤ አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና አለ። ፴፫ እርሱም። ጌታ ሆይ፣ ወደ ወሳኒም ወደ ሞትም ከአንተ ጋር ለመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ አለው። ፴፬ እርሱ ግን። ጴጥሮስ ሆይ፣ እልሃለሁ፣ እንዳታውቀኝ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ድረስ ዛሬ ድሮ አይጮኽም አለው። ፴፭ ደግሞም። ያለ ኮረጆና ያለ ከረጢት ያለ ጫማም በላክኋችሁ ጊዜ፣ አንዳች ጌደለባችሁን? አላቸው። እነርሱም። አንዳች እንኳ አሉ። ፴፮ እርሱም። አሁን ግን ኮረጆ ያለው ከእርሱ ጋር ይውሰድ፣ ከረጢትም ያለው እንዲሁ፤ የሌለውም ልብሱን ሽጦ ሰይፍ ይግዛ። ፴፯ እላችኋለሁና፣ ይህ። ከዓመፀኞች ጋር ተቆጠረ ተብሎ የተጻፈው በእኔ ሊፈጸም ግድ ነው፤ አዎን፣ ስለ እኔ የሚሆነው አሁን ይፈጸማልና አላቸው። ፴፰ እነርሱም። ጌታ ሆይ፣ እነሆ፣ በዚህ ሁለት ሰይፎች አሉ አሉት። እርሱም። ይበቃል አላቸው። ፴፱ ወጥቶም እንደ ልማዱ ወደ ደብረ ዘይት ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ደግሞ ተከተሉት። ፵ ወደ ሰፍራውም ደርሶ። ወደ ፈተና እንዳትገቡ ጸልዩ አላቸው። ፵፩ ከእነርሱም የድንጋይ ውርወራ የሚያህል ራቅ፣ ተንበርክኮም። አባት ሆይ፣ ፵፪ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ እያለ ይጸልይ ነበር። ፵፫ ከሰማይም መጥቶ የሚያበረታ መልአክ ታየው። ፵፬ በፍርሃትም ሲጣጣር አጽንቶ ይጸልይ ነበር፤ ወዙም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበረ። ፵፭ ከጸሎትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣና ከጎዘን የተነሣ ተኝተው ሲያገኛቸው። ፵፮ ስለ ምን ትተኛላችሁ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ አላቸው። ፵፯ ገናም ሲናገር እነሆ፣ ሰዎች መጡ፤ ከአሥራ ሁለቱ እንዲም

ይሁዳ የሚባለው ይቀድማቸው ነበር፤ ሊሰመውም ወደ ኢየሱስ ቀረበ። ፵፰ ኢየሱስ ግን። ይሁዳ ሆይ፤ በመሳም የሰውን ልጅ አሳልፈህ ትሰጣለህን? አለው። ፵፱ በዙሪያውም የነበሩት የሚሆነውን ባዩ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ በሰይፍ እንምታቸውን? አሉት። ፶ ከእነርሱም አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ቀኝ ጀሮውን ቆረጠው። ፶፩ ኢየሱስ ግን መልሶ። ይህንሰ ፍቀዱ አለ፤ ጀሮውንም ዳሰሶ ፈወሰው። ፶፪ ኢየሱስም ወደ እርሱ ለመጡበት ለካህናት አለቆችና ለመቅደስ አዛዦች ለሽማግሌዎችም። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጌመድ ይዛችሁ ወጣችሁን? ፶፫ በመቅደስ ዕለት ዕለት ከእናንተ ጋር ስሆን እጆቻችሁን አልዘረጋችሁብኝም፤ ይህ ግን ጊዜያችሁና የጨለማው ሥልጣን ነው አላቸው። ፶፬ ይዘውም ወሰዱት ወደ ሊቀ ካህናት ቤትም አገቡት፤ ጴጥሮስም ርቆ ይከተለው ነበር። ፶፭ በግቢ መካከልም እሳት አንድደው በአንድነት ተቀምጠው ሳሉ ጴጥሮስ በመካከላቸው ተቀመጠ። ፶፮ በብርሃኑም በኩል ተቀምጦ ሳለ አንዲት ገረድ አየችውና ትኩር ብላ። ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ አለች። ፶፯ እርሱ ግን። አንቺ ሴት፤ አላውቀውም ብሎ ካደ። ፶፰ ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላው አይቶት። አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አለው። ጴጥሮስ ግን። አንተ ሰው፤ እኔ አይደለሁም አለ። ፶፱ አንድ ሰዓትም የሚያህል ቆይቶ ሌላው አሰረገጠ። እርሱ የገሊላ ሰው ነውና በእውነት ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ አለ። ፷ ጴጥሮስ ግን። አንተ ሰው፤ የምትለውን አላውቅም አለ። ያን ጊዜም ገና ሲናገር ዶሮ ጮኸ። ፷፩ ጌታም ዘወር ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተው፤ ጴጥሮስም። ዛሬ ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ እንዳለው የጌታ ቃል ትዘ አለው። ፷፪ ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀለ። ፷፫ ኢየሱስንም የያዙት ሰዎች ይዘብቱበትና ይደበድቡት ነበር፤ ፷፬ ሸፍነውም ፊቱን ይመቱት ነበርና። በጥፊ የመታህ ማን ነው? ትንቢት ተናገረ እያሉ ይጠይቁት ነበር። ፷፭ ሌላም ብዙ ነገር እየተሳደቡ በእርሱ ላይ ይናገሩ ነበር። ፷፮ በነጋም ጊዜ የሕዝቡ ሽማግሌዎችና የካህናት አለቆች ጳጭቸው ተሰብስበው ወደ ሸንጎቸው ወሰዱትና ፷፯ ክርስቶስ አንተ ነህን? ነገረን አሉት። እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ብነግራችሁ አታምኑም፤ ፷፰ ብጠይቅም አትመልሱልኝም አትፈቱኝምም። ፷፱ ነገር ግን ከእሁን ጀምሮ የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ኃይል ቀኝ ይቀመጣል። ፸ ሁላቸውም። እንግዲያስ አንተ የእግዚአብሔር

ልጅ ነህን? አሉት። እርሱም። እኔ እንደ ሆንሁ እናንተ ትላላችሁ አላቸው። ፳፭ እነርሱም። ራሳችን ከአፋ ሰምተናልና ከእነግዲህ ወዲህ ምን ምስክር ያሰፈልገናል? አሉ።

፳፫

፩ ሁሉም በሞላው ተነሥተው ወደ ጲላጦስ ወሰዱትና።
፪ ይህ ሕዝባችንን ሲያጣምም ለቁሣርም ግብር እንዳይሰጥ ሲከለክል ደግሞም። እኔ ክርስቶስ ንጉሥ ነኝ ሲል አገኘነው ብለው ይከሱት ጀመር። ፫ ጲላጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። እርሱም መልሶ። አንተ አልህ አለው።
፬ ጲላጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ። በዚህ ሰው አንድ በደል ሰንኳ አላገኘሁበትም አለ። ፭ እነርሱ ግን አጽንተው። ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ ድረስ በይሁዳ ሁሉ እያሰተማረ ሕዝቡን ያውካል አሉ። ፮ ጲላጦስ ግን። ገሊላ ሲሉ በሰማ ጊዜ። የገሊላ ሰው ነውን? ብሎ ጠየቀ፤ ፯ ከሄሮድስም ግዛት እንደ ሆነ ባወቀ ጊዜ ወደ ሄሮድስ ሰደደው፤ እርሱ ደግሞ በዚያ ጊዜ በኢየሩሳሌም ነበረና። ፰ ሄሮድስም ኢየሱስን ባየው ጊዜ እጅግ ደስ አለው፤ ስለ እርሱ ስለ ሰማ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ሊያየው ይመኝ ነበርና። ምልክትም ሲያደርግ ሊያይ ተሰፋ ያደርግ ነበር። ፱ በብዙ ቃልም ጠየቀው፤ እርሱ ግን አንድ ሰንኳ አልመለሰለትም። ፲ የካህናት አለቆችና ጻፎችም አጽንተው ሲከሱት ቆመው ነበር። ፲፩ ሄሮድስም ከሠራዊቱ ጋር ናቀው ዘበተበትም፤ የጌጥ ልብስም አልብሶ ወደ ጲላጦስ መልሶ ሰደደው። ፲፪ ሄሮድስና ጲላጦስም በዚያን ቀን እርስ በርሳቸው ወዳጆች ሆኑ፤ ቀድሞ በመካከላቸው ጥል ነበረና። ፲፫ ጲላጦስም። የካህናትን አለቆችና መኳንንትን ሕዝቡንም በአንድነት ጠርቶ እንዲህ አላቸው። ፲፬ ሕዝቡን ያጣምማል ብላችሁ ይህን ሰው ወደ እኔ አመጣችሁት፤ እነሆም። በፊታችሁ መርምራ ከምትከሱበት ነገር አንድ በደል ሰንኳ በዚህ ሰው አላገኘሁበትም። ፲፭ ሄሮድስም ደግሞ ምንም አላገኘም፤ ወደ እኛ መልሶታልና፤ እነሆም። ለሞት የሚያደርሰው ምንም አላደረገም፤ ፲፮-፲፯ ሁላቸውም በአንድነት። ይህን አስወግድ። በርባንንም ፍታልን እያሉ ጮኹ፤ ፲፱ እርሱም ሁከትን በከተማ አንሥቶ ሰውን ስለ ገደለ በወኅኒ ታሰሮ ነበር። ፳ ጲላጦስም ኢየሱስን ሊፈታ ወድዶ ዳግመኛ ተናገራቸው፤ ፳፩ ነገር ግን እነርሱ። ሰቀለው ሰቀለው እያሉ ይጮኹ ነበር። ፳፪ ሦስተኛም። ምን ነው? ያደረገውስ ክፋት ምንድር ነው? ለሞት የሚያደርሰው

በደል አላገኘሁበትም፤ ስለዚህ ቀጥቼ እፈታዋለሁ አላቸው።
 ፳፫ እነርሱ ግን እንዲሰቀል በታላቅ ድምፅ አጽንተው ለመኑት።
 የእነርሱ ጩኸትና የካህናት አለቆችም ቃል በረታ። ፳፬ ጴጥሎስም
 ልመናቸው እንዲሆንላቸው ፈረደበት። ፳፭ ያንን የለመኑትንም፤
 ስለ ሁከት ሰውንም ስለ መግደል በወሳኒ ታስሮ የነበረውን
 አስፈታላቸው። ኢየሱስን ግን ለፈቃዳቸው አሳልፎ ሰጠው።
 ፳፮ በወሰዱትም ጊዜ ሰምዖን የተባለ የቀሬናን ሰው ከገጠር
 ሲመጣ ይዘው ከኢየሱስ በኋላ መስቀሉን እንዲሸከም ጫኑበት።
 ፳፯ ዋይ ዋይ ከሚሉና ሙሾ ከሚያወጡ ሴቶችና ከሕዝቡ እጅግ
 ብዙዎች ተከተሉት። ፳፰-፴ በዚያን ጊዜ ተራራዎችን። በላያችን
 ውደቁ፤ ኮረብቶችንም። ሰውሩን ይሉ ዘንድ ይጀምራሉ፤
 ፴፩ በእርጥብ እንጨት እንዲህ የሚያደርጉ ከሆኑ፤ በደረቀውስ
 እንዴት ይሆን? ፴፪ ሌሎችንም ሁለት ክፉ አድራጊዎች ደግሞ
 ከእርሱ ጋር ይገድሉ ዘንድ ወሰዱ። ፴፫ ቀራንዮም ወደሚባል
 ሰፍሮ በደረሱ ጊዜ፤ በዚያ እርሱን ክፉ አድራጊዎቹንም
 እንዲን በቀኝ ሁለተኛውንም በግራ ሰቀሉ። ፴፬ ኢየሱስም።
 አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው አለ።
 ልብሱንም ተካፍለው ዕጣ ተጣጣሉበት። ፴፭ ሕዝቡም ቆመው
 ይመለከቱ ነበር። መኳንንቱም ደግሞ። ሌሎችን አዳነ፤ እርሱ
 በእግዚአብሔር የተመረጠው ክርስቶስ ከሆነ፤ ራሱን ያድን እያሉ
 ያፈዙበት ነበር። ፴፮ ጭፍሮችም ደግሞ ወደ እርሱ ቀርበው
 ሆምጣጤም አምጥተው። ፴፯ አንተስ የአሁኑ ንጉሥ ከሆንህ፤
 ራስህን አድን እያሉ ይዘብቱበት ነበር። ፴፰ ይህ የአይሁድ ንጉሥ
 ነው ተብሎ በግሪክና በሮማይስጥ በዕብራይስጥም ፊደል
 የተጻፈ ጽሕፈት ደግሞ በእርሱ ላይ ነበረ። ፴፱ ከተሰቀሉት
 ከክፉ አድራጊዎቹም አንዱ። አንተስ ክርስቶስ አይደለህምን?
 ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰደበው። ፵ ሁለተኛው ግን
 መልሶ። አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን ከቶ
 አትፈራውምን? ፵፩ ስለ አደረግነውም የሚገባንን አንቀበላለንና
 በእኛስ እውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ክፋት አላደረገም
 ብሎ ገሠጸው። ፵፪ ኢየሱስንም። ጌታ ሆይ፤ በመንግሥትህ
 በመጣህ ጊዜ አሰባኝ አለው። ፵፫ ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፤
 ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው። ፵፬ ሰድስት ሰዓትም
 ያህል ነበረ፤ ጨለማም እስከ ዘጠኝ ሰዓት በምድር ሁሉ ላይ
 ሆነ፤ ፀሐይም ጨለመ። ፵፭ የቤተ መቅደስም መጋረጃ ከመካከሉ
 ተቀደደ። ፵፮ ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ። አባት ሆይ፤
 ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ። ይህንም ብሎ ነፍሱን

ሰጠ። ፵፯ የመቶ አለቃውም የሆነውን ነገር ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት ጳጳስ ነበረ ብሎ እግዚአብሔርን አከበረ። ፵፰ ይህንም ለማየት ተከማችተው የነበሩ ሕዝብ ሁሉ፣ የሆነውን ባየ ጊዜ፣ ደረታቸውን እየደቁ ተመለሱ። ፵፱ የሚያውቁት ግን ሁሉ ከገለላ የተከተሉት ሴቶችም ይህን እያዩ በሩቅ ቆመው ነበር። ፶ እነሆም፣ በጎና ጳጳስ ሰው የሸንጎ አማካሪም የሆነ የሴፍ የሚባል ሰው ነበረ፤ ፶፩ ይህም በምክራቸውና በሥራቸው አልተባበረም ነበር፤ አርማትያስም ከምትባል ከአይሁድ ከተማ ሆኖ እርሱ ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር። ፶፪ ይኸውም ወደ ጲላሞስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው፤ ፶፫ አውርዶም በተልባ እግር ልብስ ከፈነው፣ ማንም ገና ባልተቀበረበት ከዓለትም በተወቀረ መቃብር አኖረው። ፶፬ የመዘጋጀት ቀንም ነበረ፤ ሰንበትም ሊጀምር ነበረ። ፶፭ ከገሊላም ከእርሱ ጋር የመጡት ሴቶች ተከትለው መቃብሩን ሥጋውንም እንዴት እንዳኖሩት አዩ። ፶፮ ተመልሰውም ሸቱና ቅባት አዘጋጁ። በሰንበትም እንደ ትእዛዙ ዐረፉ።

፳፬

፩ ነገር ግን ከሳምንቱ በመጀመሪያው ቀን ያዘጋጁትን ሸቱ ይዘው ከእነርሱም ጋር እንዳንደቹ ወደ መቃብሩ እጅግ ማልደው መጡ። ፪ ድንጋዩንም ከመቃብሩ ተንከባሎ አገኙት፣ ፫ ገብተውም የጌታን የኢየሱስን ሥጋ አላገኙም። ፬ እነርሱም በዚህ ሲያመነቱ፣ እነሆ፣ ሁለት ሰዎች የሚያንጸባርቅ ልብስ ለብሰው ወደ እነርሱ ቀረቡ፤ ፭ ፈርተውም ፊታቸውን ወደ ምድር አቀርቅረው ሳሉ፣ እንዲህ አሉአቸው። ሕያውን ከሙታን መካከል ስለ ምን ትፈልጋለህ? ተነሥቶአል እንጂ በዚህ የለም። ፮ ይህንም ለሐዋርያት የነገሩአቸው መግደላዊት ማርያምና ዮሐና የያዕቆብም እናት ማርያም ከእነርሱም ጋር የነበሩት ሌሎች ሴቶች ነበሩ። ፲፩ ይህም ቃል ቅዠት መሰሎ ታያቸውና አላመኑአቸውም። ፲፪ ጴጥሮስ ግን ተነሥቶ ወደ መቃብር ርጠ፤ በዚያም ዝቅ ብሎ ሲመለከት የተልባ እግር ልብስን ብቻ አየ፤ በሆነውም ነገር እየተደነቀ ወደ ቤቱ ሄደ። ፲፫ እነሆም፣ ከእነርሱ ሁለቱ በዚያ ቀን ከአየሩሳሌም ሰድሳ ምዕራፍ ያህል ወደሚርቅ ኤማሁስ ወደሚባል መንደር ይሄዱ ነበር፤ ፲፬ ስለዚህም ስለ ሆነው ነገር ሁሉ እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ

ነበር። ፲፭ ሲነጋገሩና ሲመራመሩም፣ ኢየሱስ ራሱ ቀርቦ ከእነርሱ ጋር ይሄድ ነበር፤ ፲፮ ነገር ግን እንዳያውቁት ዓይናቸው ተይዞ ነበር። ፲፯ እርሱም። እየጠወለጋችሁ ሰትሄዱ፣ እርስ በርሳችሁ የምትነጋገሩአቸው እነዚህ ነገሮች ምንድር ናቸው? አላቸው። ፲፰ ቀለዮጳ የሚባልም አንዱ መልሶ። አንተ በኢየሩሳሌም እንግዳ ሆነህ ለብቻህ ትኖራለህን? በእነዚህ ቀኖች በዚያ የሆነውን ነገር አታውቅምን? አለው። ፲፱ እርሱም። ይህ ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱም እንዲህ አሉት። በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ስለ ኢየሱስ፤ ፳ እርሱንም የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለሞት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት ነው። ፳፩ እኛ ግን እስራኤልን እንዲቤዥ ያለው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር፤ ደግሞም ከዚህ ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው። ፳፪ ደግሞም ከእኛ ውስጥ ማልደው ከመቃብሩ ዘንድ የነበሩት እንዳንድ ሴቶች አስገረሙን፤ ፳፫ ሥጋውንም ባጡ ጊዜ። ሕያው ነው የሚሉ የመላእክትን ራእይ ደግሞ አየን ሲሉ መጥተው ነበር። ፳፬ ከእኛም ጋር ከነበሩት ወደ መቃብር ሄደው ሴቶች እንደ ተናገሩት ሆኖ አገኙት፣ እርሱን ግን አላዩትም። ፳፭ እርሱም። እናንተ የማታሰተውሉ፣ ነቢያትም የተናገሩትን ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገየ፤ ፳፮ ክርስቶስ ይህን መከራ ይቀበል ዘንድና ወደ ክብሩ ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን? አላቸው። ፳፯ ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በመጻሕፍት ሁሉ የተጻፈውን ተረጎመላቸው። ፳፰ ወደሚሄዱበትም መንደር ቀረቡ፣ እርሱም ሩቅ የሚሄድ መሰላቸው። ፳፱ እነርሱ። ከእኛ ጋር እደር፣ ማታ ቀርቦአልና ቀኑም ሊመሽ ጀምሮአል ብለው ግድ አሉት፤ ከእነርሱም ጋር ሊያድር ገባ። ፴ ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ እንጀራውን አንሥቶ ባረከው፣ ቈርሶም ሰጣቸው፤ ፴፩ ዓይናቸውም ተከፈተ፣ እውቀትም፤ እርሱም ከእነርሱ ተሰወረ። ፴፪ እርስ በርሳቸውም። በመንገድ ሲናገረን መጻሕፍትንም ሲከፍትልን ልባችን ይቃጠልብን አልነበረምን? ተባባሉ። ፴፫-፴፭ እነርሱም በመንገድ የሆነውን እንጀራውንም በቈረሰ ጊዜ እንዴት እንደ ታወቀላቸው ተረኩላቸው። ፴፮ ይህንም ሲነጋገሩ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ። ስላም ለእናንተ ይሁን አላቸው። ፴፯ ነገር ግን ደነገጡና ፈሩ መንፈስም ያዩ መሰላቸው። ፴፰ እርሱም። ስለ ምን ትደነግጣላችሁ? ስለ ምንስ አሳብ

በልባችሁ ይነሣል? ፴፱ እኔ ራሴ እንደ ሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፤ በእኔ እንደምታዩት፥ መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔን ዳስሳችሁ እዩ አላቸው። ፵ ይህንም ብሎ እጆቼንና እግሮቼን አሳያቸው። ፵፭ እነርሱም ከደስታ የተነሣ ገና ሰላላመኑ ሲደነቁ ሳሉ። በዚህ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው። ፵፪ እነርሱም ከተጠበሰ ዓሣ አንድ ቁራጭ፥ ከማር ወለላም ሰጡት፤ ፵፫ ተቀብሎም በፊታቸው በላ። ፵፬ እርሱም። ከእናንተ ጋር ሳለሁ በሙሴ ሕግና በነቢያት በመዝሙራትም ስለ እኔ የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይገባል ብዬ የነገርኋችሁ ቃሌ ይህ ነው አላቸው። ፵፭ በዚያን ጊዜም መጻሕፍትን ያስተውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው፤ ፵፮ እንዲህም አላቸው። ክርስቶስ መከራ ይቀበላል በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል። ፵፯ በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርዮት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል። ፵፰ እናንተም ለዚህ ሞስክሮች ናችሁ። ፵፱ እነሆም፥ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ። ፶ እስከ ቢታንያም አወጣቸው እጆቼንም አንሥቶ ባረካቸው። ፶፩ ሲባርካቸውም ከእነርሱ ተለየ ወደ ሰማይም ዐረገ። ፶፪ እነርሱም፤ ሰገዱለትና በብዙ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ፶፫ ዘወትርም እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እየባረኩ በመቅደስ ኖሩ።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7